Armenian
The End Time Messenger
63-0116

Sermons By
William Marrion Branham

"… in the days of the voice …" Rev. 10:7

ՎԵՐՋԻՆ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱԲԵՐԸ

Մեսա, Արիզոնայի նահանգ, ԱՄՆ
Հունվարի 16 1963, երեկո

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

Խոսքին և ինձ ուղարկողին, հավիտենական կյանք ունի: Նա դատաստանի տակ չի լինի, այլ մահից կյանքի է փոխվել»:

134 Ո՛հ, հայտնեք ձեր կարիքներն Աստծուն, և Նա ձեզ կպատասխանի: Նա մեզ առատորեն ներել է: Մեղքերը խոստովանողը թողություն կստանա: Իր մեղքերը թաքցնողը հաջողություն չի ունենա: Մենք խոստովանում ենք մեր մեղքերը, մեր սխալները: Ես խոստովանում եմ ժողովրդի սխալները, իմ սխալները: Ես ողորմություն եմ խնդրում: Ես աղոթում եմ բժշկության համար: Ես գթություն եմ խնդրում: Խնդրում եմ, որ հենց հիմա հեղես Քո Սուրբ Հոգին այս մարդկանց վրա, որոնք սպասում են, որ իրենց ճանապարհները փոխվեն Աստծո ձուլման կաղապարում, որ ստանան Աստծո Որդու պատկերը, որ Նրան հարություն տվող Հոգին իջնի իրենց վրա և իրենց դարձնի Աստծո որդիներ և դուստրեր: Լսի՛ր ինձ, Տե՛ր: Հավատում ենք, որ ներկա ես և պատվելու ես Քո Խոսքը: Հավատում ենք, որ պատվելու ես գործի ջանքերը: Խնդրում եմ, Տեր, ուղարկիր Քո օրհնությունները այս մարդկանց, որոնք սպասել են Քո ներկայությանը և այցելիր նրանց խորանի մոտ: Խնդրում ենք Հիսուսի անունով:

135 Այժմ հավատու՞մ եք: Ընդունու՞մ եք նրան: Բարձրացրեք ձեր ձեռքերն Աստծուն: Թող այստեղ ներկա եղողները կանգնեն: Նրանք ովքեր ուզում են ուխտ անել Աստծուն, թող կանգնեն: Ասացեք. «Ես հավատում եմ Նրան և ընդունում եմ»: Բարձրացրեք ձեր ձեռքերը, փառք և պատիվ տվեք Նրան, և ամեն բան կկատարվի: Փառք Աստծուն: Շնորհակալություն, Տեր Հիսուս, Քո բարության և Քո գթության համար և այն բոլոր բաների համար, որ արել ես մեզ համար, Տեր: Մենք մեծարում ենք Քեզ, սիրելի Հիսուս:

ՎԵՐՋԻՆ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱԲԵՐԸ

1 Մենք, անշուշտ մեծ օրհնություն ենք ակնկալում Ֆինիքսի այս հավաքույթից: Իմ առաջադրանքն այստեղ եղբայրներին այցելելը, մարդկանց հետ հաղորդակցվելն է, և մենք խնդրում ենք, որ Աստված մեզ ուղարկի Իր կրակը: Այսպես, մենք ուղղակիորեն կարող ենք գնալ Ռամադայի պանդոկը և այնտեղ հրաշալի հավաքույթ անցկացնել: Մինչ այդ կաշխատենք այցելել հնարավորին չափ շատ եկեղեցիների: Ինչպես բոլորդ գիտեք, ես առանձնապես քարոզիչ չեմ: Ես ավելի շուտ «պահեստային անիվ» եմ, իմ ծառայությունը հիվանդների համար աղոթելն է: Երեկ երեկոյան այնքան շատ մարդ կար, որ հիվանդների համար աղոթելու տեղ գրեթե չկար: Ամեն երեկո իմ կարողացածի չափ խոսել եմ եկեղեցու հետ Հիսուս Քրիստոսի փառքի և պատվի համար, որին բոլորս սիրում ենք և հավատում:

2 Կարծում եմ, լսել եք փողոցի անկյունում մի քանի րոպե առաջ կատարված վթարի մասին: Չգիտեմ՝ այդ մարդը մահացավ, թե ոչ: Մենք կանգ առանք նրա համար աղոթելու համար: Նրան հարվածել է մեքենան և նետել ճանապարհի վրա: Եթե չի մահացել, այնուամենայնիվ դա սարսափելի հարված էր: Գիտեք, ամեն վայրկյան պետք է ծառայենք Աստծուն: Մենք չգիտենք, թե որ պահին այդպիսի բաներ կկատարվեն: Գուցե կարծում ենք, որ դա չի կարող մեզ պատահել: Բայց դա կարող է: Կարծում եմ, Հիսուսը մեզ զգուշացնում է, որ պետք է պատրաստ լինենք, որովհետև չգիտենք, թե որ ժամին, որ վայրկյանին կարող ենք տուն կանչվել: Այնժամ կգնանք մի վայր, ուր այլևս վթարներ և դժբախտություններ չկան: Այնքան երջանիկ ենք, որ այդպիսի վայր է մեզ խոստացված: Այդ վթարը պետք է մեզ մղեր փափագելու այդ ապաստանին: Դա մեզ ապացուցում է, որ կա այդպիսի վայր, ինչպես Նա է խոստացել: Երբ ստվեր ենք տեսնում, գիտենք, որ պետք է գոյություն ունենա մի բան, որ առաջացնի այդ ստվերը: Ստվերն արտացոլանք է: Եթե այս բնական կյանքը ստվեր է, ուրեմն ինչ-որ տեղ իսկական կյանք կա, որն արտացոլում է այս ստվերը: Տեսեք, թե ինչքան գեղեցիկ է ծառը: Գիտե՞ք, թե իրականում սա ինչ է: Դա կենաց ծառի ստվերն է, ինչ-որ իմաստով՝ նրա նեգատիվը:

3 Սկզբում, երբ Աստված իջավ երկրի վրա և hսկում էր այն, հնարավոր է, որ առաջինը ստեղծեց շերեփուկը, ինչպես գիտնականներն են ասում: Ես հավատում եմ ճշմարիտ քրիստոնեական էվոլուցիային: Ես չեմ հավատում, որ ամեն բան ստեղծվել է մեկ բջիջից: Ես հավատում եմ, որ Աստված շերեփուկ ստեղծեց, հետո ձուկ և այսպես շարունակ, բայց ոչ թե նույն բջիջից, այլ ամեն անգամ տարբեր արարածներ ստեղծեց: Որոշ ժամանակ

անց այդ արարչագործությունը արտացոլում էր Նրան, ով ստեղծել էր այն, և որն Աստված էր: Երբ Աստված պետք է արտացոլվեր երկրի վրա, Նա Հիսուս Քրիստոսով մարմին հագավ, որպես մարդ. ոչ թե որպես հրեշտակ, այլ որպես մարդ:

4 Այս հին Աստվածաշունչը լի է հին և թանկարժեք բնակտորներով: Ես սիրում եմ պեղել, իսկ դու՞ք: Ես սիրում եմ խորությամբ փորել, վերցնել փոշին, որ ծածկում է այն, լավ ուսումնասիրել և տեսնել, թե ինչ կա այնտեղ իրականում: Դուք, Արիզոնայի բնակիչներ, գիտեք, որ ամենաթանկարժեք գոհարները հանվում են հողի միջից: Նույն կերպ, Աստծո գոհարներն էլ փոշու միջից են հանված: Այնքան երջանիկ ենք, որ Նա մեզ տվել է առանձնաշնորհում մտնելու Իր մեծ զտարանը, որտեղ վերացվում է ողջ խարամը: Այն ժամանակ, երբ դեռ ձուլարաններ չկային, ասում են, որ ոսկին ծեծում էին զտելու համար: Հին հնդկացիները սովորություն ունեին այդպես զտելու: Նրանք ծեծում էին ոսկին, այնքան էին ծեծում, մինչև ողջ խարամը դուրս գար: Նրանք իմանում էին, որ ոսկին մաքրվել է և ողջ խարամը դուրս է եկել, մինչև տեսնում էին իրենց պատկերի արտացոլանքը ոսկու զանգվածի վրա: Կարծում եմ, որ Աստված ուզում է նույնն անել Իր եկեղեցու հետ. Նա ծեծելու է այնքան, մինչև որ Հիսուս Քրիստոսի պատկերը արտացոլվի յուրաքանչյուրիս մեջ: Նրա պատկերն արտացոլվում է մեր մեջ, երբ մենք դեն ենք գցում ամեն ծանրություն և մեզ դյուրավ պաշարող մեղքը, որպեսզի համբերությամբ վազենք մեր առաջ դրած ասպարեզի ընթացքը, նայելով մեր օրինակին, մեր հավատի զորագլխին և կատարողին՝ Հիսուս Քրիստոսին:

5 Խոնարհենք մեր գլուխները հիմա, երբ մոտենում ենք Նրան: Ես համոզված եմ, որ այս գեղեցիկ համայնքում հիվանդներ և կարիքավոր մարդիկ կան: Ես տեսնում եմ երկու հոգու, որոնք պառկած են պատգարակներին: Գիտեմ, որ նրանք առանձնահատուկ կարիքներ ունեն: Անշուշտ, շատ ուրիշ կարիքավորներ էլ կան: Եթե այդպես է, բարձրացրեք ձեր ձեռքերը, որպեսզի իմանանք: Հիմա պիտի գնամ պատգարակին պառկած մարդկանց մոտ և աղոթեմ նրանց համար, որպեսզի չմոռանանք այդ անել: Խնդրում եմ, որ բոլորդ աղոթեք ինձ հետ:

6 Մեր երկնային Հայր, հիմա մի կողմ ենք թողնում մեր բոլոր մտքերը, մաքրում ենք մեր միտքը և գալիս ենք Քո ներկայության մեջ, որպեսզի Դու մաքրես մեր հոգին: Գալիս ենք Քեզ մոտ մեր Տեր Հիսուսի արյունով: Մենք խոստովանում ենք, որ արժանի չենք Քո օրհնություններին, որ թափելու ես մեզ վրա: Բայց քանի որ Հիսուսը մեռավ, որ մենք ստանանք այդ օրհնությունները և մեզ պատվիրվել է

«Բրանհամ եղբայր, ես փող չունեմ, և այս երեկո ոչինչ չեմ կերել: Գիտեմ, որ դուք մի դոլար ունեք, կտա՞ք ինձ»: Միակ տարբերությունն այն է, որ կարիք չունեք Աստծուն ասելու. «Եթե կարող ես ինձ բժշկել»: Անշուշտ Նա կարող է: Կարծես ասեիք. «Բրանհամ եղբայր, ինձ մի դոլար կտա՞ք: Ես կարիք ունեմ մի բան ուտելու»: Դե իհարկե, կտամ: Դուք այդ լավ գիտեք: Եթե մի դոլար ունենամ, ցանկացած ժամանակ կտամ ձեզ: Ես շատ չար սիրտ կունենայի, եթե մերժեի ձեզ. եթե ես չար, մեղավոր լինելով, կարող եմ բարիք անել մեկին, իսկ ի՞նչ կանի Աստված: *«Արդ եթե դուք, որ չար եք, ձեր որդիներին բարի պարգևներ տալը գիտեք, որքան առավել երկնավոր Հայրը Սուրբ Հոգին կտա նրանց, ովքեր խնդրում են Նրանից»* (Ղուկաս 11:13):

131 Եթե ձուկ խնդրեք, մի՞թե օձ կտա, եթե հաց խնդրեք, մի՞թե քար կտա: Եթե բարի կերպով և հավատքով խնդրեք, հավատացեք, որ Աստծուց միլիոն անգամ ավելի արագ կստանաք, քան ինձանից: Մինչդեռ շատ լավ գիտեք, որ ես ձեզ կօգնեի: Ես անհնարինը կանեի ձեզ համար: Այս եղբայրներից յուրաքանչյուրը կաներ այդ: Մենք վերջին կոպեկը կտայինք ձեզ: Ամեն բան կանենք ձեզ համար: Բայց դուք պետք է հավատաք: Դուք պետք է հավատաք, որ ստանալու եք:

132 Մինչ մենք աղոթում ենք, դուք էլ աղոթեք, եկեղեցին էլ կաղոթի: Ես հավատում եմ, որ Աստված կիջնի և կպատվի ձեր աղոթքը: Հենց այն պահին, երբ կզգաք, որ ստանում եք այդ և Աստված պատասխանում է ձեր աղոթքին, ուխտ արեք. «Տե՛ր, ես սխալ եմ վարվել: Այլևս չեմ անելու այդ: Ես բարձրացնում եմ ձեռքս և խոստանում, որ դա այլևս չի կրկնվի»: Միայն բարձրացրեք ձեր ձեռքը և գոհացեք Նրանից՝ ասելով. «Տե՛ր, ես ուխտ եմ արել Քո առջև: Գիտեմ, որ սա Քո Խոսքն է, և Դու խոստացել ես պատասխանել և չես կարող թերանալ»:

133 Երկնային Հայր, մենք՝ Քո ծառաները, կանգնած ենք այս խմբի կողքին, որը առաջ է եկել և մեծապես կարիք ունի Քո օրհնությունների և Քո ուշադրության այս պահին: Հայր, սրանք պատգամի, երեկոյան լույսի հաղթանշաններն են: Նրանցից շատերը խոստովանում են իրենց մեղքերը: Նրանցից ոմանք խիստ կարիքի մեջ են: Ես Քեզ խնդրում եմ, Տեր, Հիսուսի անունով, որ Դու չմերժես ոչ մեկին, որովհետև Դու պահում ես Քո Խոսքը: Ուզում եմ վկայակոչել Քո Խոսքը, Տեր, ինչպես Պետրոսը և աշակերտներն այդ արեցին, երբ աղոթում էին Գործք առաքելոց չորրորդ գլխում: Նրանք ասացին. «Տեր, հիշիր Քո Խոսքը. "Հեթանոսներն ինչու՞ խռովվեցին և ժողովուրդներն ունայն բաներ մտածեցին"»: Այժմ, Հայր, գալիս ենք Քո Խոսքով: Դու ասել ես. «Ինձ հավատացողը հավիտենական կյանք ունի: Ինձ մոտ եկողին դուրս չեմ հանի: Նա, ով հավատում է Իմ

Սիրում եմ նրան, սիրում եմ,
Զի նախ Ինքն ինձ սիրեց,
Գողգոթայի խաչի վրա
Իմ փրկությունը գնեց:

128 Մինչ նրանք առաջ են գալիս, գուցե կարճ մազերով քույրերը գան և խոստում տան Աստծուն: Եկեք և ասեք. «Տե՛ր, ես ուզում եմ ամեն բան կարգի բերել: Ուզում եմ սկսել հենց այս պահից: Ուզում եմ ճիշտ ճանապարհը ընտրել և մնալ այնտեղ: Ես ուխտ եմ անում, Տե՛ր: Այժմվանից երկարացնելու եմ մազերս»: Աստվածաշունչն ասում է, որ ամոթ է տղամարդու համար երկար մազեր ունենալը և կնոջը նմանվելը: Աստված երկու ուխտ հաստատեց. մեկը՝ Ադամի, մյուսը Եվայի հետ: Նա նրանց տարբեր կերպ հագցրեց: Նրանք բոլորովին տարբեր են և միշտ էլ տարբեր են եղել: Ողջ Աստվածաշնչում երկու ուխտ է եղել: Մի երեկո կուզենայի քարոզել այդ կրկնակի ուխտի մասին՝ տարբերությունը ցույց տալու համար: Ո՛հ, այդ տարբերությունը մեծ է: Նույնիսկ ամուսնության մեջ և ամուսնալուծության դեպքերում եթե ճշմարտությունը ճանաչեիք, ամեն բան միանգամից կկարգավորվեր: Դա այդպես է: Այժմ ուզու՞մ եք գալ:

129 Դուք ուզում եք ավելի մտերիմ հաղորդակցություն ունենալ Յիսուսի հետ: Ուխտ արեք, հաստատակամ եղեք և կատարեք այն: Ուխտ անելը ոչ մի իմաստ չունի, եթե չես կատարելու: Դուք կարող եք գալ և ուխտ անել, բայց Աստված է այն կատարում: Իսկ դուք հավատարիմ մնացեք ուխտին: Ես խնդրում եմ սպասավոր եղբայրներին գալ և շրջապատել այս թանկագին մարդկանց, մինչ աղոթում ենք նրանց համար: Խոսեք նրանցից յուրաքանչյուրի հետ և հարցրեք, թե ինչ են փափագում հիմա: Բոլորդ եղեք հնարավորին չափ ակնածալից: Աստված կպատժի ձեզ: Իսկապես ակնածանքի մեջ եղեք մինչև աղոթքի վերջը: Տարբեր հարանվանությունների սպասավորներ, միաբան մոտեցեք ձեզ մոտ գտնվող մարդուն: Ձեռքը դրեք նրա վրա և հարցրեք, թե ինչ է ուզում կամ սպասում Աստծուց: Յրաշալի է տեսնել, որ տարբեր եկեղեցիների հովիվները միաբան հավաքված են այստեղ: Մենք կանգնած ենք Տիրոջ անունով:

130 Թող ամեն մարդ խոնարհի իր գլուխը և իր սրտում խոսի Աստծո հետ նույնքան բնականորեն, ինչպես ինձ հետ կխոսեր: Կարծես գալիս և ինձ ասում եք. «Բրանհամ եղբայր, ես վշտացած եմ այդպես վարվելու համար: Ուզու՞մ եք ինձ ներել: Խոստանում եմ, Բրանհամ եղբայր, որ այլևս այդպիսի բան չեմ անի ձեր հանդեպ»: Այժմ իմ անվան փոխարեն ասեք Տեր Յիսուս Քրիստոսի անունը: Նույնը, եթե աստվածային բժշկության կարիք ունեք: Կարծես ինձ ասեիք.

վստահությամբ մոտենալ Քո շնորհաց աթոռին, մենք հնարավորություն ունենք ստանալու այդ օրհնությունները մեր Տեր Յիսուսի շնորհքով, որը երկիր իջավ մեղավորների տեղը գրավելու: Նա մեզ նման դարձավ, որպեսզի մենք Նրա նման դառնանք: Ինչպիսի՜ փոխանակում, ո՛հ, Տե՛ր: Նա վերցրեց մեր մեղքով լցված կյանքը, դժոխքի հետ կապված կյանքը և կրեց Իր մարմնի մեջ՝ քավելով մեր մեղքերը Իր սեփական արյունով: Դա ավելին է, քան կարող ենք ակնկալել մեր ամենաhամարձակ մտքերը, Տե՛ր: Ավելին, Նա վերցրեց մեր անօրենությունները և բժշկեց մեր վերքերը: Այնքան շնորհակալ ենք, որ խոստացել ես մեզ առողջ պահել, մինչ ծառայում ենք Քեզ: Այս երեկո, Դու տեսնում ես, Տե՛ր, որ շատերն արտահայտել են իրենց խնդրանքները՝ դեպի Քեզ պարզելով իրենց ձեռքերը: Գիտենք, որ տեսնում ես նրանցից յուրաքանչյուրին և գիտես նաև նրանց սրտերը: Ես խնդրում եմ, որ այս երեկո հիշես Քո Խոսքը, երբ կկարդանք այն և կմտածենք դրա մասին, ինչպես կիրակնօրյա դպրոցի դասի ժամանակ: Երբ մենք հեռանանք այս վայրից Քո Խոսքը մեր սրտերում, թող որ զգանք, որ հիմա ավելի մոտ ենք Քեզ, քան այն ժամանակ, երբ մտանք այստեղ: Ահա թե ինչու ենք հավաքվել, որպեսզի արթնություն սկսվի երկրով մեկ: Չգիտենք, թե որտեղ կսկսվի այն, բայց սպասում ենք դրան, Տեր: Մենք կանենք ամեն բան, որ արթնություն լինի, որում տղամարդիկ, կանայք, տղաներն ու աղջիկները կստանան Յիսուս Քրիստոսի փրկարար գիտությունը: Գոհանում ենք այս եկեղեցու համար, նրա հրաշալի հովվի և իր ընտանիքի համար, բոլոր երեցների և սարկավագների համար և բոլոր անդամների համար: Գոհանում ենք բոլոր նրանց համար, ովքեր աջակցում են այս եկեղեցուն: Տե՛ր, թող Քո օրհնությունը հանգչի նրանց բոլորի վրա: Օրհնիր բոլոր ջանքերը: Թող այս վայրը ապաստան դառնա, որտեղ բոլոր հովտից եկողները պետք է հանգիստ գտնեն: Շնորհի՛ր այդ, Յա՛յր: Թող հիվանդների համար արված այս հովվի աղոթքները լսվեն: Թող լսվեն նրա բոլոր աղոթքները, որ վերաբերում են փրկությանը և Ավետարանի քարոզչությանը: Թող Քո օրհնությունները հանգչեն նրանց վրա, և այս եկեղեցին Յոգու ոչ մի պարգևի պակասություն չունենա և օրինակ դառնա ողջ շրջանի համար: Շնորհի՛ր այդ, Տե՛ր:

7 Այժմ, Յա՛յր, ահա այս պատգարակին պառկած մարդիկ, որոնք չեն կարող ո՛չ նստել, ո՛չ ուրախանալ այս հավաքույթով: Նրանք չունեն այդ հնարավորությունը: Այնուամենայնիվ, նրանց կարողացել են բերել այստեղ: Ո՛վ Աստված, ողորմի՛ր: Ես անընդհատ մտածում եմ. «Իսկ եթե լիներ իմ կինը կամ եղբայրը, կամ իմ ազգականներից ու ծանոթներից մեկը»: Իսկ այնտեղ ինչ-որ մեկի կինն է, ինչ-որ մեկի

եղբայրը: Խնդրում եմ, Հայր, թող Աստծո շնորհքն իջնի զորությամբ և ազատի նրանց այս պատգարակներից: Թող սա լինի վերջին հավաքույթը, որին նրանք ներկա են պատգարակի վրա պառկած, և թող թողնեն այս պատգարակները, այստեղից հեռանալիս: Թող Հիսուսին հարություն տվողի զորությունը զորացնի նրանց մարմինը, և նոր ուժ, առողջություն շնորհվի նրանց: Լսիր, ո՛վ Հայր: Դու խոստացել ես այդ անել, որովհետև գրված է Քո Խոսքում. «Ահա այն հրաշքները, որոնք կուղեկցեն հավատացողներին. հիվանդների վրա ձեռք կդնեն և նրանք կբժկվեն»: Այժմ, Հայր, գուցե նրանց շրջապատում չկա մեկը, որ նրանց վրա ձեռք դնի, մինչդեռ մյուսներն ունեն այդ հնարավորությունը: Բայց ես պետք է իջնեմ նրանց մոտ՝ հնազանդվելու համար այս պատվիրանին: Ով Աստված, ես սպասում եմ նրանցից նամակ ստանալ, որով կիմանանք, որ դա կատարվեց, որովհետև ես այդ անում եմ Տեր Հիսուսի անունով: Ամեն:

8 Պետք է ձեզ ասեմ, որ այս երկու կանայք ուռուցք ունեն, իսկ նրանցից մեկը քաղցկեղ ունի: Կարո՞ղ եմ արագ մի կարճ վկայություն տալ, եթե նույնիսկ հետո ստիպված լինեմ կարճացնել պատգամը: Անմիջապես տանից մեկնելուց առաջ մի առանձնահատուկ բան կատարվեց: Քենթուքի նահանգի Լուիզվիլ քաղաքից մի բժշկի դստեր մասին է: Նա դաշնամուր էր նվագում մի եկեղեցում, որի հովիվը մի ժամանակ պատկանել է «Քրիստոսի եկեղեցի» հարանվանությանը. իսկ հետո այդ հովիվը դարձել է Լրիվ Ավետարանին: Դա հրաշալի մարդ է: Բժշկի դուստրը նաև նվագել է այն հավաքույթների ժամանակ, երբ ես Լուիզվիլում էի, հուշահանդեսային դահլիճում: Երբ նա տեսավ, թե ինչ է կատարվում մեր հավաքույթներում, փորձեց այդ մասին խոսել իր հոր հետ, բայց նա ասաց, որ դա զուտ հոգեբանական հնարք է: «Այդ մարդիկ,-- ասում էր նա,-- այդպես հիվանդ էլ մնացին»: Նա չէր կարող հավատալ դրան: Վերջապես նա դուրս եկավ այդ եկեղեցուց և ամուսնացավ մկրտական ճեմարանից մի երիտասարդի հետ: Հետագայում նրա ամուսինը թողեց մկրտական հավատամքը, թեև այնտեղ սովորել էր Աստծո սպասավոր դառնալու համար: Նրանք տեղափոխվեցին և գնացին ամուսնու ծննդավայրը՝ Ռոքֆորդ, Իլինոյս նահանգում: Նա սկսեց կանացի հիվանդություններով տառապել: Նրա հայրը բժիշկ էր, և նա գնաց նրա մոտ՝ բժշկական քննություն ստանալու: Նրան քննեցին նաև Լուիզվիլում: Նրա մոտ հայտնաբերեցին այսպես կոչված «շոկոլադային ուռուցքը»: Դա գտնվում է կանացի գեղձերում: Ուռուցքը հանելիս, որը շատ ծանր վիրահատություն էր, չկարողացան այն ամբողջությամբ հեռացնել և փորձեցին ռենտգենային ճառագայթներով բուժումը և այլ

Նաև խնդրում եմ, որ նրանք ովքեր ունեն Խոսքի գիտությունը, կարողանան հստակորեն հասկանալ: Ես համոզված եմ, որ նրանք, ում նախասահմանել ես կյանքի համար, կհասկանան: Աստծո և Իր եկեղեցու հանդեպ սիրով լցված սրտով եմ խնդրում այդ: Հա՛յր, ներկա գտնվողներից գրեթե բոլորը բարձրացրել են իրենց ձեռքը, որպեսզի թլփատվի այն ամենը, ինչ չպետք է լինի: Ո՛վ Աստված, օգնության եկ բոլորին: Ես կանգնած եմ նրանց հետ, Տե՛ր: Ես նրանց սիրում եմ և սպասում եմ այն հրաշալի Հազարամյային, երբ մեղքն ու ամոթը կվերանան հավերժ: Հա՛յր, քանի դեռ աշխարհում ենք, գիտենք, որ ենթակա ենք այդ բաներին: Մենք ենթակա ենք մեղքին և սխալներ ենք գործում: Մենք դեռևս մոլորվում ենք, Տեր, բայց չենք ուզում այդ անել: Ինչպես Աստվածաշունչն է մեզ ասում. *«Տիրոջ խրատը մի՛ անարգիր, ոչ էլ Նրանից հանդիմանված ժամանակ վհատվիր»* (Եբր.12:5): Ես Քեզ խնդրում եմ, Հա՛յր, որ Խոսքի հանդիմանությունը ինձ նույնքան կտրուկ հարված հասցնի, ինչ որ ուրիշներին: Ես Քեզ խնդրում եմ, Հա՛յր, որ նրանք կարողանան այդպես հասկանալ: Թող որ Դու օրհնես նրանց, մինչ աղոթում ենք Քո առջև, Տե՛ր, քանզի Դու գիտես և հսկում ես մեր խնդրանքները, և մենք չենք ուզում անտեղի բաներ խնդրել: Մենք չենք ուզում Քեզ աղոթք բերել միայն բառերով, որովհետև Քեզ հետ ենք խոսում: Խնդրում եմ, Տեր, որ օրհնես մեր եղբորը, որը բացեց իր դուռը, որ գանք այստեղ այս երեկո: Ես խնդրում եմ, որ օրհնես Իր եկեղեցին և այն դարձնես մի փարոս, մի վայր, ուր լցված են Աստծո պարգևները և ամեն բան կատարվում է խաղաղությամբ: Օրհնիր այստեղ գտնվող բոլոր հովիվներին և իրենց եկեղեցիները: Թող որ «այնպիսի ցնցում և աղմուկ լինի թթենիների մեջ» Աստծո Հոգուց, անցնելով հավատամքների միջով և եկեղեցիներին բերելով միաբանության և այնպիսի մեծ արթնության, որի ժամանակ հովիվները չեն կարողանա քարոզել Աստծո փառքի պատճառով, սուրբերը միասին կգան կեսօրին, լաց լինելով, աղոթելով, վկայելով, լեզուներով խոսելով՝ Սուրբ Հոգու իսկական հեղում: Թող դա գրավի ողջ քաղաքին և գան այստեղ լսելու: Լսիր, ո՛վ Տեր: Բժշկիր մեր մեջ եղած հիվանդներին: Տուր նրանց աստվածային ազատագրություն Հիսուս Քրիստոսի անունով:

127 Մինչ գլուխները խոնարհած են, եկեք երգենք մի լավ, հին ավետարանական օրհներգ: Եթե մեկն ուզում է, որ աղոթենք նրա համար, որ ավելի խորը փորձառություն ունենա, ստանա Սուրբ Հոգին, կամ եթե փրկված եք և դեռ չեք սրբացել, ուրախ կլինենք, եթե անեք այդ մինչ երգում ենք «Սիրում եմ Նրան»: Եթե իսկապես սիրում եք Նրան, հարգենք Նրա Խոսքը:

հագած: Չգիտե՞ք, որ Աստվածաշնչում Յիսուսն ասում է, որ եթե մեկը ցանկությամբ է նայում կնոջը, արդեն շնություն է գործել նրա հետ (Մատթ.5:28): Դուք կպատասխանեք. «Սպասեք, Բրանհամ եղբայր, ես անմեղ եմ»: Յավատում եմ, քույրս: Դուք իրականում անմեղ եք, բայց եթե ձեզ այդպես ցուցադրում եք, մեղավորը այլ կերպ է ձեզ նայում: Ուրեմն ո՞վ է մեղավոր: Դուք եք մեղավոր, որ այդպես ցուցադրել եք ձեզ: Դատաստանի օրը, երբ մեղավորը հաշիվ տա շնության համար, հիշեք, որ իր սրտում ձեզ հետ է այն գործել: Ինչու՞: Որովհետև դուք եք ձեզ ցուցադրել: Եվ դա կատարյալ ճշմարտությունն է: Չե՞ք ուզում, քույրս, ամեն բան իր տեղը դնել: Ես ձեզ խնդրում եմ որպես եղբայր:

123 Եղբայրս, դուք պետք է ամաչեիք ձեր տունն այդպես կառավարելու համար: Ամեն բան շտկեք: Ես մեծ հույսեր ունեմ ձեզ համար որպես տղամարդու:

124 Դուք, հովիվներ, չե՞ք ամաչում, որ երկու-երեք կին ունեցող տղամարդկանց թույլ եք տալիս լինել սարկավագ կամ մեկ ուրիշ բան: Չե՞ք ամաչում այդ բաներից, հովիվներ, որ եկեղեցու անդամ եք համարում նրանց, ովքեր շնության մեջ են ապրում, ծխում են և երբեք չեք հիշատակում այդ մեղքերը ամբիոնից: Ամոթ ձեզ: Ես աղոթում եմ ձեզ համար:

125 Երեկոյան լույսը եկել է: Երեկոյան լույսը ձեզ կվերադարձնի Խոսքին: Այժմ, երբ գլուխները խոնարհված են, սրտերը խոնարհված են, տվեք ձեզ այս հարցը. «Յամապատասխանու՞մ եմ ես այս Խոսքին»: Բեմի վրայից սա է իմ աղոթքը. «Ո'վ Աստված, հանիր իմ միջից այն ամենը, ինչ նման չէ Քեզ: Ծեփիր և կերտիր ինձ»: Եթե կա մեկը, որը դեռ չի հաշտվել, մեղավոր է, հեռացել է և երբեք չի ընդունել Քրիստոսին որպես Փրկիչ, կամ ուրացել է և հիմա ուզում է վերադառնալ, ձեզ հրավիրում ենք այստեղ, խորանի մոտ: Եթե հավատում եք, որ Աստված լսելու է հիվանդների համար իմ աղոթքները, ես հավատում եմ, որ Նա կլսի ձեզ և ինձ, եթե հավատանք Յիսուս Քրիստոսին՝ Աստծո Որդուն և մատուցենք մեր աղոթքները: Ես հավատում եմ, որ Աստված ձեզ կլսի: Յրավիրում ենք ձեզ առաջ գալ և կանգնել աղոթքի:

126 Այժմ, երկնային Յայր, Քեզ ենք հանձնում այս դահլիճում գտնվողներին, այս անհմուտ, երկար քարոզը, Տե'ր: Ոմանք հոգնեցին և տուն գնացին: Ոմանք գուցե հանդիմանված զգացին, Տե'ր: Ես անընդհատ չեմ կարող իմանալ, թե ինչ է կատարվում դահլիճում, բայց, ի վերջո, Յայր, Քո Խոսքն է քարոզվում: Դու գիտես իմ սիրտը. վայ ինձ, եթե չբերեմ Քո Խոսքը: Դա իմ պարտականությունն է, Տե'ր:

բուժումներ: Նա վերադարձավ տուն և շարունակեց տառապել: Մեկ տարի անց նորից քննեցին նրան և այս անգամ ստիպված եղան արգանդն ամբողջությամբ հեռացնել: Վիրահատության ժամանակ նրա հայրը և դոկտոր Յյումսը, որը հարավի լավագույն բժիշկներից է, հայտնաբերեցին, որ քաղցկեղը պատել է հաստ աղիքը: Դրանից հետո, որոշ ժամանակով թողեցին նրան, հետո նորից փորձեցին ռենտգենյան ճառագայթներով բուժումը: Բժիշկները հասկացան, որ այս բուժումները ոչ մի օգուտ չեն տալիս, և նրան տարան հիվանդանոց: Այլևս չէին կարող նրան ոչ մի լուծողական տալ՝ աղիներն աշխատեցնելու համար: Փորձեցին հոգնա անել, բայց նրա վիճակն այնպիսին էր, որ ջուրը չէր կարող մտնել աղիները: Այն ժամանակ, նրա ամուսինը, որն ինձ զրպարտողներից մեկն էր, եկավ այստեղ, վերցրեց իմ գրքերից մեկը և սկսեց կարդալ: Նա երկու օր նստեց եկեղեցու աստիճաններին՝ սպասելով ինձ, որովհետև ես մեկնել էի հավաքույթների: Երբ վերադարձա, գնացի նրան տեսնելու: Նրա ամուսինը զգուշացրեց, որ կինը չգիտի, որ ինքը քաղցկեղ ունի: Նա ինձ ասաց. «Պարզապես խոսեք նրա հետ և աղոթեք»: Երբ ես գնացի նա ինձ ասաց.

9 --- Բրանհամ եղբայր, ամուսինս արդեն սկսել է ընդունել աստվածային բժշկությունը: Առաջ չէի կարողանում նրան համոզել, որ նույնիսկ նայի ձեր գրքերին, իսկ հիմա ինքն է ինձ համար կարդում ամեն օր, էջ առ էջ:

10 ---- Ես դա հասկանում եմ, Ջին,--- ասացի ես,--- իսկ հիմա մի քիչ խոսենք և տեսնենք, թե Տերը մեզ ինչ կասի:

11 Սենյակում ոչ ոք չկար, որովհետև բուժքույրը գնացել էր: Մի քիչ խոսելուց հետո մի տեսիլք հայտնվեց: Ջինը մոտ քառասուն տարեկան էր, և սպիտակ մազեր չուներ: Տեսիլքում նա տարիքով էր և սպիտակ մազերով: Ես նրան ասացի.

--- Ջի'ն, դուք եկել եք իմ հավաքույթներին, այնպես չէ՞:
Նա պատասխանեց.
--- Այո', Բրանհամ եղբայր:
Ես շարունակեցի.

12 --- Ձեր հայրն ու ամուսինը ինձ խնդրել են ձեզ ոչինչ չասել, բայց դուք քաղցկեղ ունեք, Ջի'ն: Ես կարող եմ ձեզ հետ խոսել, որովհետև դուք եկել եք իմ հավաքույթներին: Դուք լավ գիտեք, որ երբեք չի պատահել, որ տեսիլքը չկատարվի: Ահա թե ինչ եմ ձեզ ասում. ԱՅՍՊԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ. դուք կարող եք լիովին վստահ լինել, որ դա Տիրոջից է և ոչ թե տպավորություն»: Եվ ես ավելացրի.

---- Դուք ապրելու եք, Ջի'ն:

13 ---- Բրանհամ եղբայր, --- պատասխանեց նա,--- ես սկզբից էլ կասկածում էի այդ, որովհետև բժշկի ընտանիքում եմ մեծացել: Հետո մենք աղոթեցինք: Հաջորդ օրը նրան տարան «կոլոստոմիայի» համար: Դուք գիտեք, թե դա ինչ է. աղիքը կտրում են և դրսից մի պարկ հագցնում, և մինչև հիվանդի մահը, մինչև, որ քաղցկեղը նրան սպանի, աղիքների դատարկումը այդպես է կատարվում: Այն պահին, երբ նա պատրաստվում էր գնալ վիրահատարան, տարօրինակ զգացողություն ունեցավ: Նա կանչեց բուժքրոջը և խնդրեց իրեն տանել զուգարան: Երբ գնաց, նորմալ և լրիվ արտաթորում ունեցավ: Նրա ամուսինը չէր կարողանում հավատալ: Անմիջապես նախաճաշից հետո նույնպես լրիվ արտաթորում ունեցավ: Նրա բժիշկը զանգահարեց և լաց լինելով ու հեկեկալով ասաց. «Ոչինչ չեմ հասկանում. հիվանդության հետքն անգամ չեմ գտնում: Այն հեռացել է»:

14 Այժմ, սիրելի քույրս, ես ոչ մի պատճառ չունեմ, որ կանգնեմ այստեղ, որպես Աստծո ծառա և ինչ-որ սխալ բան պատմեմ, որի համար պետք է մի օր դատվեմ և մերժվեմ որպես կեղծավոր: Այժմ, Աստծո Խոսքն իմ առջև դրված, ես հաստատում եմ, որ Ձինի համար ավելի անկեղծ չեմ աղոթել, քան ձեզ համար: Մենք պարզապես ընդունում ենք, որ հավատքով աղոթք է եղել: Դա ամեն բան կարգավորում է: Աստծո Խոսքն այսպես է ասում. *«Հավատքով աղոթքը կփրկի հիվանդին»*: Դա նույն Աստվածն է, որ բժշկել է Ջինին` դոկտոր Դրայերի դստերը: Ես չգիտեմ, թե ինչ է նրա ազգանունը հիմա, բայց նրա ամուսինն, անկասկած, ընդունել է Լրիվ Ավետարանը: Նա նստած էր այնտեղ` կլանելով բոլոր խոսքերը, երբ տալիս էի իմ վերջին քարոզը եկեղեցում: Նա հաղորդության մասնակցեց մեզ հետ: Նա մկրտական ուսանող էր: Իսկ հիմա եկել է Տիրոջը և փափագում է մկրտվել Սուրբ Հոգով: Այս ամենը պարզապես ցույց է տալիս, որ Աստված Աստված է մնում: Ջինի հայրը, որ բժիշկ է և լավ մարդ, երբեք նման բան չէր տեսել: Աստված ամեն բանի համար ժամանակ ունի: Դուք, երկուսդ, որ պառկած եք այստեղ, հավատացյալ եք: Երբեմն այդպիսի բաներ կատարվում են մեզ բարիք բերելու համար: Աստվածաշունչը մեզ սովորեցնում է, որ ամեն բան բարու գործակից է նրանց համար, ովքեր Աստծուն սիրում են: Հիշում եմ Հոբին և նրա բոլոր դժբախտությունները: Աստված չէր պատժում Հոբին, այլ փորձում: Այսպիսով ամեն բան բարու գործակից եղավ: Այն ժամանակ Հոբի գիրքը գրվեց, որ վկայություն լինի բոլոր սերունդների համար: Այսօր Աստված գործում է մեր բարիքի համար: Հիշեք միայն սա. ես հավատքով աղոթեցի, ողջ սրտով: Եթե դուք հավատում եք, դա բավարար է: Սպասեք

Նա ինձ ընդհատեց.

---- Տարրական կրթությա՞մբ:

Ես ասացի.

---- Նա այդպես ասաց:

Նա շարունակեց.

116 ---- Ձեր կարծիքով, ո՞վ կգա ձեզ լսելու: Գնացեք աստվածային բժշկություն քարոզեք այս օրերում, երբ այնքան հրաշալի բժշկական հայտնագործություններ կան:

Ես պատասխանեցի.

117 ---- Ոչինչ չեմ կարող: Բայց ինձ չի անհանգստացնում ճանապարհիս կանգնած Գողիաթների թիվը:

118 Նա հարցրեց.

---- Ո՞վ կգա ձեզ լսելու:

Ես պատասխանեցի.

119 ---- Եթե Աստված ինձ ուղարկի, անպայման կլինի մեկը, որ ինձ կլսի:

120 Այն ժամանակ ես դեռ ձեզ չէի ճանաչում, բարեկամներս: Երբ եկա ձեզ մոտ, այնքան հասարակ էր, որքան ձեռնոց հագնելը: Ես զգացի, որ մենք կատարյալ համաձայնության մեջ ենք: Ես սիրում եմ ձեզ: Ես սիրում եմ իմ հոգևոր եղբայրներին: Կարծում եք` որևէ երիցական, մեթոդական կամ լյութերական կբացե՞ր իր եկեղեցին իմ բերած պատգամի համար, ինչպես արեց այս եղբայրը այս երեկոյան: Ո՛հ, ոչ: Իմ հոգևոր եղբայրները հրաշալի մարդիկ են, որոնք հավատում են ճշմարտությանը:

121 Այժմ քայլեք Խոսքի համաձայն: Հեռացեք աշխարհիկ բաներից: Քույրե՛ր, երկարացրեք ձեր մազերը: Հագնվեք վայելուչ և ջնջեք այդ ներկը ձեր դեմքից: Ավելի շատ սուրբգրային համարներ կարող եք գտնել շպարվելն արդարացնելու, քան մազեր կտրելն արդարացնելու համար: Դա ճիշտ է: Բայց այլևս մի արեք այդ: Աստվածաշունչն ասում է, որ կնոջ համար ամոթ է մազեր կտրելը: Մազերը նրա փառքն են: Դուք ինձ կասեք. «Դա այնքան փոքր բան է»: Շատ ճիշտ է: Սկսենք ճանապարհից հեռացնել նախ փոքր բաները: Հետո մեծ բաներից կխոսենք: Եվ պետք է սկսենք անմիջապես:

122 Թույլ տվեք իմ բան ասել տղամարդկանց: Եղբայրս, եթե թույլ եք տալիս, որ ձեր կինը նման բաներ անի, ես ամաչում եմ ձեզ համար: Դուք հայտարարում եք, որ Հոգով լցված եք: Ամոթ ձեզ: Դուք թույլ եք տալիս, որ ձեր կինը տանից դուրս գա «ցանկահարույց» զգեստներ

խաչին: Նրան դրեցին գերեզմանում, բայց այդ ժամանակ Աստված հայտնվեց ասպարեզում. Նա հարություն առավ գերեզմանից:

111 Պողոսն ասաց. «Դեմասը ինձ թողեց... Բոլորը ինձ թողեցին Խոսքի պատճառով» (2 Տիմ.4:10): Ես չեմ կարծում, որ Դեմասը գնաց գիշերային կաբարե, կամ նման մի տեղ: Դեմասը հարուստ մարդ էր և ուզում էր ճանաչված մարդկանց հետ լինել: Այդպիսով Նա հեռացավ ինչպես ուրիշները: Այդ ժամանակ Պողոսը գրեց. «Բոլորը ինձ թողեցին»: Պողոսի ծառայությունը հասնում էր գագաթնակետին: Նա ուզում էր նահատակի մահով մեռնել, որովհետև սպանել էր Ստեփանոսին: Նա տվել էր իր հավանությունը Ստեփանոսի մահվան համար: Նա փափագում էր մեռնել: Ագաբոսը՝ ճանաչված մարգարեն, փորձում էր նրան խանգարել, ասելով, որ նա չպետք է վերադառնա Երուսաղեմ: Պողոսը պատասխանեց. *«Ես ոչ միայն բանտարկվելու, այլև Տեր Հիսուս Քրիստոսի անվան համար Երուսաղեմում մեռնելու էլ պատրաստ եմ»* (Գործք 21:13): Նա այդպես էր կնքում իր ծառայությունը:

112 Ով կենդանի Աստծո եկեղեցի, ինչպե՞ս ենք մենք կնքելու մեր պատգամը: Թող Աստված մեզ օգնի ընդունել այս Խոսքը և հաստատուն մնալ: Թող ապրեմ Խոսքով: Թող մեռնեմ Խոսքով: Թողեք ինձ տարածել լույսը, որովհետև երեկոյան ժամանակ լույս է լինելու: Մենք հասել ենք այդ ժամին, բարեկամներ: Հավատանք Նրան: Այժմ խոնարհենք մեր գլուխները:

113 Նախ, ուզում եմ ներողություն խնդրել, որ ձեզ այսքան երկար պահեցի: Մոտ երկու ժամ, մեկ ժամ քառասուն հինգ րոպե, կարծում եմ: Ես չեմ ուզում ոչ ոքի վիրավորել: Եթե այդպիսի բան կա, մեր սրտում և հոգում, ուրեմն մենք սխալ ենք վարվում:

114 Երբ ես փրկվեցի և իմ մկրտական հովվին ասացի, որ ստացել եմ Սուրբ Հոգին և Տիրոջ հրեշտակն ասել է, թե ինչ պետք է անեմ, նա պատասխանեց.

---- Դուք մղձավանջ եք ունեցել, Բիլլի:
Ես պատասխանեցի.
---- Հովիվ, ես հրեշտակ եմ տեսել:
Նա պատասխանեց.
---- Ինչ անմտություն: Դա սատանայից է:
Դա ինձ վիրավորեց: Նա ավելացրեց.

115 ---- Մի՞թե գնալու եք թագավորներին, պապերին և ուրիշներին քարոզելու:

Ես պատասխանեցի.
---- Հրեշտակն այդպես ասաց:

արդյունքներին:

15 Այժմ անդրադառնանք պատգամին, որովհետև շատերը կանգնած են: Բացենք Աստվածաշունչը և կարդանք Զաք.14:6,7 համարները: Այստեղից եմ ուզում վերցնել իմ թեման.

«Եվ այն օրը պիտի լինի, որ լույս չի լինի,
պայծառները կաղոտանան:
Եվ մեկ օր կլինի Տիրոջը հայտնի,
ոչ ցերեկ և ոչ գիշեր.
և իրիկվա ժամանակին լույս կլինի» (Զաք.14:6,7):

16 Այս համարներից եմ ուզում վերցնել իմ պատգամի թեման՝ «Երեկոյան պատգամաբերը»: Երեկոյան պատգամ է լինելու, և այս երեկո ուզում ենք ուսումնասիրել այն:

17 Բոլորս գիտենք, թե ինչի մասին է խոսում Զաքարիան, որովհետև ասում է, որ կլինի մի օր, որը Տերը ո՛չ ցերեկ կհամարի, ո՛չ գիշեր, բայց երեկոյան ժամանակ լույս կլինի: Դա մի տեսակ մռայլ, մշուշոտ օր կլինի: Մենք գիտենք, որ քաղաքակրթությունը արևելքից տեղափոխվել է արևմուտք՝ հետևելով արևին: Ամենահին քաղաքակրթությունը Չինաստանինն է: Մենք անցել ենք ողջ ճանապարհը՝ հասնելով արևմտյան ափին: Եթե ավելի հեռու գնանք, նորից կհասնենք արևելքին: Այսպիսով, մենք ավարտել ենք ճամփորդությունը: Որպես եկեղեցի՝ մենք հավատում ենք, որ Ավետարանը արդեն հասել է մինչև երկրի ծայրերը: Մենք հավատում ենք, որ տարբեր ժամանակաշրջանների մեծ պատգամաբերները (նաև վերջին օրերի պատգամաբերները) պայքարել են մեծ բաների համար՝ Լյութերը՝ արդարացման, Ուեսլեյը՝ սրբացման, հոգեգալստականները՝ Սուրբ Հոգու մկրտության: Այն, ինչ կատարվում է բնական կյանքում, կատարվում է նաև հոգևոր կյանքում: Բնական կյանքում, երբ երեխան ծնվում է, առաջին բանը, որ հայտնվում է, ջուրն է, հետո՝ արյունը, հետո՝ կյանքը: *«Որովհետև երեքն են, որ վկայում են՝ Հոգին, ջուրը և արյունը. և այս երեքը միաբան են»* (1 Հովh.5:8): Նրանք մեկ են: Դուք չեք կարող ունենալ Հորը, առանց ունենալու Որդուն, առանց ունենալու Սուրբ Հոգուն:

18 Հոգին, ջուրը և արյունը մեկ չեն, այլ միաբան: Դուք կարող եք արդարացած լինել, առանց սրբացած լինելու: Կարող եք սրբացած լինել առանց Սուրբ Հոգին ունենալու: Սուրբ Հոգին Քրիստոսի զորությունն է, որ բնակվում է մեր մեջ, Նրա ներկայությունը Հոգով: Քանի որ բնականը հոգևորի խորհրդապատկերն է, եկեղեցին այսպիսով հասել է կատարյալ հասունության, որն է՝ արդարացում, սրբացում, Սուրբ Հոգով մկրտություն:

19 Մենք վերջացրել ենք եկեղեցու յոթ շրջանների մասին գրքի մեքենագրումը մեր տեղական եկեղեցում: Գրատախտակի վրա իմ կարողացածի չափով ես նկարել էի եկեղեցու շրջանները Աստծո ներշնչմամբ: Երկնային Յայրը գիտի, որ սա ճշմարտությունն է: Տիրոջ հրեշտակը, որին տեսնում ենք նկարում, ուղիղ իջավ դահլիճ, 300-400 հոգու առջև, լույսի կերպարանքով և ինքն էլ պատին նկարեց եկեղեցու յոթ շրջանները: Մենք կանգնած էինք այնտեղ, մինչ նա նկարում էր առաջին շրջանը, երկրորդը, երրորդը, չորրորդը, հինգերորդը, վեցերորդը, յոթերորդը: Այսօր ծեր մեջ մարդիկ կան, որոնք ներկա էին և կատարվածին վկա են եղել: Աստվածաշունչն ասում է Մատթ.18:16 համարում. *«Երկու կամ երեք վկայի բերանով ամեն բան կհաստատվի»* (Մատթ.18:16): Այն ժամանակ ասացի. «Դուք ուզու՞մ էիք նրան տեսնել: Ահա հիմա բոլորդ էլ կարող եք տեսնել»: Այն օրը առավոտյան ժամը տասնմեկն էր, և Սուրբ Յոգին պատի վրա նկարեց եկեղեցու տարբեր շրջանները: Նկարեց ճիշտ այնպես, ինչպես ես էի նկարել: Այդ նկարները կախված են պատին: Դա իսկապես այդպես է: Պետք է, որ Սուրբ Յոգին գոհ լիներ, որ այդ գործը լիովին կատարվել էր, դրա համար էլ եկավ ապացուցելու, որ դա ճիշտ էր: Մենք ապրում ենք Լավոդիկեի ժամանակաշրջանում, ամենահարուստ եկեղեցու ժամանակաշրջանում, որը չգիտի, որ ինքը թշվառ, աղքատ, կույր և մերկ է:

20 Արևը, որ ծագում է արևելքում, նույն արևն է, որ մայր է մտնում արևմուտքում: Այժմ մի պահ կանգ առնենք՝ հիմնավորելու համար այս պատգամը: Մենք ճանաչում ենք արեգակնային համակարգի արևը, բայց Աստծո Որդին իջավ Աստծո փառքով և լույսով արևելքում (բառախաղ անգլերենում՝ Sun՝ արև և Son՝ Որդի բառերը նույն հնչողությունն ունեն): Շուտով երկու հազար տարի կլինի, որ Տերը մեզ հսկում է: Եթե հիշում եք, Սուրբ Յոգին նախ իջավ արևելքի ժողովրդի վրա: Գիտենք, որ նախ եղավ մի ժամանակաշրջան, որում մարդիկ բավարարվում էին եկեղեցուն միանալով, մի ժամանակաշրջան, որի ընթացքում կարգավորում էին փոքրիկ տարաձայնությունները: Բայց երեկոյան ժամանակ արևմտյան կիսագնդում լույս կհայտնվի: Քաղաքակրթությունները արևելքից եկել են մեծ ալիքի պես, իրենց հետ մեղք բերելով և բախվելով արևմտյան ափին ծայնային անջրպետի պես: Ամենաապականված վայրը, որ ես ճանաչում եմ, արևմտյան ափն է: Նրանք ունեն այն ամենը, ինչ հնարավոր է պատկերացնել՝ մեղք, ապականություն, ամուսնալուծություն, ամուսնություն, Յոլիվուդ, որը դժոխքի դարպասն է: Դա հենց այդպես է: Ես հավատում եմ ճշմարիտ, աստվածաշնչյան սրբությանը: Ես չեմ հավատում այդ

կործանում եմ ջրով: Ջրհեղեղից առաջ մարդը մեղք էր գործում և ճնշում Քո ժողովրդին, ես աշխարհը վերածեցի ջրային կույտի: Ես այս առավոտ ջրհեղեղով Բաբելոնը կջնջեմ աշխարհի քարտեզից»: Տերը պատասխանեց. «Գիտեմ, որ կարող ես այդ անել: Դու հավատարիմ հրեշտակ ես: Բայց չեմ կարող քեզ թույլ տալ գնալ այնտեղ: Դա իմ գործն է: Ինքս պետք է գնամ: Ես նրանց հսկել եմ ողջ գիշեր: Ես տեսել եմ նրանց աղոթաժողովը և լսել եմ նրանց: Ես տեսել եմ, թե ինչպես են նրանք հարատևում Իմ Խոսքի մեջ: Ես ժամանակին կհասնեմ»: Ո՜հ, կարծես տեսնում եմ, թե ինչպես է Նա Իր թագավորական հագուստով վեր կենում և ասում. «Եկեք, արևելքի և հյուսիսի, հարավի և արևմուտքի քամիներ: Կանգնեք այն ամպրոպաբեր ամպի տակ: Այս առավոտ ծեզ օգտագործելու եմ որպես կառք: Ես փոխելու եմ տեսարանը»: Նա հասավ ժամանակին: Նա, որ հսկում է ճնճղուկներին, ինձ համար էլ է հոգում: Այս երեկո նույնպես Նա հսկում է: Յսկում է ինձ, ծեզ: Նա դիտում է և տեսնում, թե արդյոք մենք դիմադրում ենք, հաստատուն ենք մնում Խոսքի մեջ, թե՞ հեռանում ենք Խոսքից: Ավելի ուշ է, քան կարծում եք:

109 Յակոբը ներշնչվեց վերադառնալու հայրենիք և հանդիպելու իր եղբորը: Մի գիշեր ճանապարհին մենամարտեց Աստծո հետ: Նրան վախեցնում էր եղբորը հանդիպելու միտքը: Բայց հաջորդ առավոտյան նա կաղ, բայց քաջ իշխան էր: Աստված էր հայտնվել ասպարեզում: Նա այդ անում է եզակի ծնով:

110 Յիսուսը մերժվեց, երբ ապացուցեց, որ Ինքն Աստծո Որդին է: Նա ցերեկվա լույսն էր: Նա միշտ լույս է: Նա հնարավորին չափ երկար մնաց ասպարեզում: Նա ժողովրդին կերակրեց հացով և ծկով, դրա համար հետևում էին Իրեն: Բայց երբ սկսեց խոսել Խոսքի ճշմարտության մասին, դա նրանց բաժանեց: Նրանք կառչեցին իրենց սեփական ավանդույթներից: Նրա ուսուցումը հակառակ էր իրենց սովորածին, թեև լիովին սուրբգրային էր: Աշխարհի աչքերը չէին կարող Նրան տեսնել, ինչպես որ այսօր էլ չեն կարող: Թվում էր, թե Յիսուսը պարտված է: Նրա ժողովրդականությունը նվազում էր: Երբ Նա միայն բժշկության ծառայություններ էր անցկացնում, բոլորը փնտրում էին Նրան: Նրանք ասում էին. «Եկ այստեղ, Ռաբբի, եկ մեզ մոտ»: Բայց երբ սկսեց քարոզել Իր վարդապետությունը, նրանք ասացին. «Ո՜հ, քո վարդապետությունը վրդովում է մեր մարդկանց: Չեմ կարող քեզ ընդունել իմ եկեղեցում, Ռաբբի, որովհետև դու խռովեցնում ես մարդկանց: Քո ուսմունքն այնքան հակառակ է մեր հավատքին»: Բայց Նա ուներ Աստծո հավանությունը, Սուրբ Գիրքն էր ապացուցում, թե ով է Ինքը: Բայց նրանք չէին կարող հավատալ: Վերջապես սատանան կարծեց, թե հաղթել է Նրան, երբ Նրան գամեց

հրաշքներ՝ ցույց տալու համար, թե ով էր Ինքը: Այս բաներն անելուց հետո սովորեցրեց ժողովրդին և հայտարարեց, որ Ինքն է երկնքից իջած Յացը (Յովհ.6:32-35): Այն ժամանակ մարդիկ հեռացան, և յոթանասուն հոգին ասացին. «Ո՞վ կարող է լսել այդ: Դա խիստ խոսք է: Դու քանդեցիր այն ամենը, ինչին մենք հավատում էինք մինչև այսօր: Ո՞վ ես դու, որ մեզ նման բաներ ասես»: Եվ հեռացան Նրանից (Յովհ.6:60): Այն ժամանակ Յիսուսը շրջվեց դեպի փոքր խումբը, ինչպես Նոյի օրերում էր, Ղովտի օրերում, և ասաց. *«Մի՞թե դուք էլ եք ուզում գնալ»: Սիմոն Պետրոսն էլ պատասխանեց նրան. «Տե՛ր, ու՞մ մոտ պիտի գնանք. դու հավիտենական կյանքի խոսքեր ունես»* (Յովհ.6:67,68): Թող Աստված օգնական լինի մեզ: Երբ պատգամը պարտված է թվում, Աստված է հայտնվում ասպարեզում: Նրա պատգամը վերջացել է:

105 Նոյը իր տապանի դռան մոտ քարոզեց 120 տարի: Երբ վերջապես նրան արհամարհեցին և ծաղրեցին, Նոյը մտավ տապանը մտածելով, որ ամեն բան լավ է լինելու: Աստված փակեց դուռը, իսկ ամբոխը մնաց այնտեղ՝ իմանալու համար, թե ինչ է լինելու: Յոթ օր շարունակ Նոյը նստեց այնտեղ, հոգնեց և քրտնեց: Յոթերորդ օրը անձրևը եկավ:

106 Ի՞նչ էր անում Մովսեսը. կատարում էր իր պարտականությունը՝ առաջնորդում էր ժողովրդին, երբ Կարմիր ծովը խոչընդոտ եղավ նրանց: Նա նույնպես հասավ ճանապարհի ծայրին: Այն ժամանակ եկավ արևելյան քամին և ծովը երկու մասի բաժանեց:

107 Դանիելը հարատևում էր իր պատգամի մեջ. «Ես չեմ ապականվի թագավորական աշխարհի հետ»: Նա հավատարիմ մնաց Աստծուն և նա իրավացի էր: Թվում էր, թե վերջը եկել է նրա համար: Նրան նետել էին առյուծների գուբը: Այդ ժամանակ ասպարեզում հայտնվեց Աստված:

108 Մի առավոտ երկնքում, երբ հրեշտակները կանգնած էին գահի շուրջ, ներքևում՝ Բաբելոնում, տեսնում էին մի բոցավառ հնոց: Տեսան երեք եբրայեցի երիտասարդների, որոնք ասում էին. «Մեր Աստված կարող է մեզ ազատել, բայց մենք քո արձանին չենք երկրպագի, որովհետև դա հակառակ է Խոսքին»: «Շատ լավ,--- ասաց թագավորը,--- դուք կվառվեք»: Զորավոր մարդիկ ավելի ու ավելի ուժեղ վառեցին հնոցը: Կարծես տեսնում եմ մի հրեշտակի, որը սուրը ձեռքին ասում է. «Յայր, ներքև նայիր: Տես, թե ինչ է կատարվում: Թույլ տուր իջնեմ ցած: Ես Գաբրիելն եմ: Ես կփոխեմ տեսարանը»: Տերն ասաց. «Սուրդ պատյանը դիր, Գաբրիել: Ես հսկում եմ»: Յետո եկավ մի ուրիշ հրեշտակ և ասաց.«Յայր, իմ անունը Օշինդր է: Ես

ապականությանը, մեր մարդկանց որպես օրինակ տրված պղծությանը, որը կոչվում է Յոլիվուդ: Ես միշտ հակառակվել եմ դրան և կարծում եմ, որ Աստծո Յոգին իր մեջ ունեցող մարդը միայն կարող է հակառակվել դրան, որովհետև Աստծո Յոգին վկայում է, որ դա չարիք է: Յոլիվուդը մի ժամանակ Փարիզ էր գնում՝ մեր կանանց համար մոդելներ բերելու, իսկ հիմա Փարիզն է այստեղ գալիս՝ մոդելներ տանելու իրենց կանանց համար: Յոլիվուդը կառավարում է աշխարհը իր մերկ նորաձևությամբ: Յոլիվուդը Ֆրանսիայից ավելի վատն է: Կարո՞ղ եք դա հասկանալ.այդ հարբեցողության, խառնաշփոթության, անառակության վայրը, մինչդեռ Յոլիվուդը լիովին գերազանցել է նրան: Մեր հեռուստատեսությունը ամեն տեսակ անվայել բաներ է ցուցադրում. անպարկեշտ կատակներ, պղծություն և ապականություն, որ թափանցել է ամեն տեղ: Մի քանի տարի առաջ մենք՝ սկզբնական հոգեգալստականներս, մեր երեխաներին կինո չէինք ուղարկի, բայց սատանան սողոսկել է ներս և կինոնկարները ուղիղ բերել է տուն: Սարսափելի է տեսնել, թե ինչ աստիճանի է աշխարհն ապականված: Քաղաքակրթությունն է մեզ տարել այնտեղ: Մոտ օրերում, Աստծո կամքով, կքարոզեմ «ժամանակի հետադարձ հաշվարկի» մասին: Այնժամ կհասկանաք, թե ինչ է կատարվել: Դուք կտեսնեք, որ Աստված կարողացել է ինչ-որ բան անել Իր եկեղեցու հետ, մինչ այս բոլոր սարսափելի բաները կատարվում են: Շնորհակալություն, Տե՛ր:

21 Ամեն ժամանակաշրջան ունեցել է իր պատգամը և պատգամաբերը: Եկեղեցու շրջանները ուսումնասիրելիս տեսանք, որ ամեն պատգամաբեր ապրել է իր ողջ ժամանակաշրջանի ընթացքում, և հետո միայն մեկ ուրիշն է հայտնվել ասպարեզում: Յետո, երբ վերջինը հեռացել է ասպարեզից, մեկ ուրիշն է եկել, և այսպես շարունակ, բոլոր շրջանների ընթացքում: Ամեն ժամանակաշրջան ունեցել է իր հրեշտակ-աստղը կամ պատգամաբերը: Եկեղեցու վերջին շրջանում Յովհաննեսը լսեց յոթ որոտները: Նրան չթույլատրվեց գրել, թե ինչ ասացին յոթ որոտները, այլ դա կնքվեց Գրքի հետևի կողմում: Այժմ ոչ ոք չգիտի, թե դա ինչ է նշանակում: Գիրքը գրվելուց հետո կնքվեց յոթ կնիքներով. *«Երբ յոթ որոտմունքներն իրենց ծայնով խոսեցին, պիտի գրեի, սակայն երկնքից մի ծայն լսեցի, որն ասում էր. «Կնքիր այն բաները, որ յոթ որոտմունքները խոսեցին, և սրանք մի՛ գրիր»* (Յայտն.10:4):

22 Բայց նաև ասվում է, որ այն օրը, երբ յոթերորդ հրեշտակը կհնչեցնի իր պատգամը, իր օրվա համար տրված մարգարեությունը, Աստծո խորհուրդը կկատարվի (այդ հրեշտակը երկրային պատգամաբեր է: Յրեշտակն այստեղ հիշատակված է որպես

եկեղեցու պատգամաբեր)։ *«Իսկ յոթերորդ հրեշտակի ձայնի օրերին, երբ փողը փչի, Աստծո խորհուրդը կկատարվի, ինչպես ավետեց Իր ծառա մարգարեներին»* (Հայտն.10:7)։

23 Բոլորը գիտեն, որ Աստվածաշունչն ասում է այդ։ Աստծո խորհուրդը՝ թե ինչպիսին է Աստված, ով է Աստված, ինչպիսին պետք է լինի մկրտությունը և բոլոր այդ բաները պետք է հաստատվեին այդ ժամանակ։ Ամեն պատգամաբեր ունեցել է իր պատգամը։ Աստված պատգամաբեր է ուղարկել ամեն ժամանակաշրջանում, ժամանակաշրջանի վերջում։ Միշտ վերջում է ուղարկել, ոչ թե սկզբում։ Երբ Լյութերի ժամանակաշրջանը հասավ իր ավարտին, հայտնվեց Ուեսլեյը։ Երբ Ուեսլեյի սրբացման ժամանակաշրջանը ավարտվեց, սկսվեց Պենտեկոստեն։ Միշտ այդպես է եղել։ Պատգամաբերը բերում է նոր պատգամ նախորդ ժամանակաշրջանի վերջում։ Մենք գիտենք, որ սա ճշմարտությունն է։ Դա միշտ կրկնվել է ողջ Սուրբ Գրքում։ Ամեն անգամ պատգամաբերը գալիս էր եկեղեցուն Աստծո Խոսքին վերադարձնելու համար։ Հիշեք, որ այս Խոսքը Հիսուս Քրիստոսի կատարյալ հայտնությունն է. ոչինչ չի կարելի ավելացնել և պակասեցնել։ Դա կատարյալ է։ Եվ դա է վստահ լինելու միակ միջոցը։ Եթե մեր մեջ բարձրանում է մի բան, որը հակառակ է այդ հայտնությանը, ուրեմն սխալ է։

24 Ամեն անգամ Աստված օգտագործում է մարգարեի՝ այդ ժամանակաշրջանում ապրողներին Աստծո Խոսքին վերադարձնելու համար։ Միշտ։ Բացառություն չկա։ Նա միշտ մարգարե է ուղարկում։ Ինչու՞։ Որովհետև Աստծո Խոսքն ասում է, որ Խոսքն ուղարկվում է մարգարեներին։ *«Որովհետև Տեր Եհովան ոչ մի բան չի անի, եթե չհայտնի Իր խորհուրդը Իր ծառաներին՝ մարգարեներին»* (Ամովս 3:7)։

25 Հուսով եմ, ինձ ճիշտ հասկացաք։ Ես չեմ ուզում, որ ինձ սխալ հասկանաք, բայց ուզում եմ անկեղծ լինել և կոչմանը հավատարիմ։ Ես ուզում եմ լինել այդպիսին։ Աստված միշտ մարգարեի է օգտագործել, մի մարդու։ Եթե մարդկանց խումբ օգտագործեք, տարբեր կարծիքներ կստանաք, որովհետև երկուսը նույնը չեն կարող մտածել։ Երկրի վրա երբեք միաժամանակ երկու կարևոր մարգարեներ չեն եղել։ Աստված վերցնում է մեկին, որպեսզի մյուսը գրավի նրա տեղը։

26 Անսահման Աստված երբեք չի փոխում Իր ծրագիրը։ Նա միշտ մնում է սկզբից ի վեր հաստատածի հետ։ Դրա համար կարող ենք վստահել Նրա ասածին, որովհետև Նա չի կարող փոխվել։ Եթե Նա մի անգամ մի մարդու փրկեց Աստծո հանդեպ հավատքի միջոցով,

Քրիստոսին)։ Ոչ թե ձեր հավատո հանգանակին, այլ Քրիստոսին։ Հավատա Նրա ասածին, ոչ թե մեկ ուրիշի ասածին, եթե դա հակառակ է Խոսքին։ Եթե մի մարդ ձեզ ասի, որ նորմալ է կնոջ համար մազերը կտրելը, կիմանաք, որ նա ստախոս է։ Աստվածաշունչն ասում է, որ դա վատ է։ Եթե նա ասի, որ կարող եք սարկավագ լինել և հինգ-վեց կին ունենալ, նա ստում է։ Դա հակառակ է Խոսքին։

101 Ի՞նչ կանի Մաղաքիա 4-ի պատգամաբերը։ Նա կվերականգնի սկզբնական հավատքը, հարության հավատքը։ Սկզբնական հավատքի մարդիկ տեսել էին Հիսուսին հարություն առնելուց հետո։ Նրանք տեսել էին Նրան իրենց մեջ գործելիս։ Նրանք քիչ խոսող մարդիկ էին։ Նրանք առաջ էին գնում և քարոզում էին Խոսքը։ Նրանք երկար էին քարոզում, ինչպես Պողոսը. մի անգամ, երբ նա քարոզում էր ողջ գիշեր, մի մարդ պատուհանից ընկավ և մեռավ։ Պողոսը տարածվեց նրա մարմնի վրա և հարություն տվեց նրան։ Հետո շարունակեց քարոզել։

102 Մաղաքիա 4-ի պատգամաբերի բերած պատգամը հավատացյալներին կզատի անհավատներից։ Ոմանք կընդունեն, ոմանք՝ ոչ։ Որոշ կաթոլիկներ հետևեցին Լյութերին։ Մյուսները՝ ոչ։ Որոշ լյութերականներ հետևեցին Ուեսլեյին, մյուսները՝ ոչ։ Որոշ մեթոդականներ հետևեցին հոգեգալստին, մյուսները՝ ոչ։ Ոմանք կքայլեն երեկոյան լույսի հետ, մյուսները՝ ոչ։

103 Ինչպե՞ս կիմանաք, որ դա իրոք երեկոյան լույսն է։ Քննեք Խոսքով։ Ոչ թե մեկ Խոսքով, այլ ամբողջ։ Տեսեք, դա ճիշտ է, թե ոչ։ Եթե այդ պատգամն ունի Աստծո հավանությունը, կկատարի այն, ինչ Աստված ասել է։ Նա համընթաց կքայլի Խոսքի հետ, ինչպես դա եղել է ուրիշ ժամանակներում, ուրիշ մարգարեների հետ։

104 Ուշադրություն դարձրեք, որ երբ պատգամը մերժվում է մարդկանց կողմից և պատգամաբերը թվում է լիովին պարտված, այլևս ոչ մի բաց դուռ չի մնում, Աստված է հայտնվում ասպարեզում։ Նրա պատգամն այնժամ վերջանում է։ Հիշեք, որ Հիսուսը՝ երիտասարդ մարգարեն, բժշկում էր հիվանդներին։ Ո՛հ, Նա ճանաչված էր։ Բոլորը կանչում էին. «Ողջույն, Վարդապետ։ Ինչպե՞ս ես։ Ի՞նչ ես անում»։ Նա մեծ ժողովրդականություն էր վայելում։ Նա հարգված էր կրոնական մարդկանց կողմից։ Հազարավորները հետևում էին Նրան։ Նրա կողքին էին յոթանասուն սպասավորներ, չհաշված տասներկու առաքյալներին։ Մի օր Նա բազմացրեց հացը՝ ապացուցելու համար, որ Ինքն Աստված է, որովհետև միայն Աստված կարող է երկնքից հաց իջեցնել։ Նա քայլեց ջրի վրայով և գործեց

որակին, ոչ թե անդամների քանակին: Այսօր մենք հակառակն ենք անում: Հաշվում ենք լավ հագնվողների և վճարողների թիվը, փոխանակ ուշադրություն դարձնենք բնավորությանը:

99 Երբ Եղիազարը Իսահակի համար կին էր փնտրում, շատ ջանք թափեց, մինչև գտավ ճշմարիտ «բնավորություն»: Ինչու՞ բնավորություն: Բնավորություն Իսրայելի համար: Եկեղեցին Իսահակի հարսի խորհրդապատկերն է: Դուք գիտեք այդ: Դա Աբրահամի բնական սերունդն էր, իսկ սա՝ Աբրահամի թագավորական սերունդը: Եթե պատգամաբեր Եղիազարը Իսահակի համար կին փնտրելիս ուշադրություն էր դարձնում բնավորությանը, վերջին ժամանակների պատգամաբերը նույնպես, որը ջանում է հարս գտնել Քրիստոսի համար, չի նայելու հարանվանության անդամների քանակին, այլ բնավորությանը: Կարևորը լավ բնավորությունն է: Հետո նա նրան պատրաստեց Իսահակին հանդիպելու համար: Երբ Եղիազարը գտավ նրան, ով ուներ այդ բնավորությունը, անհրաժեշտ եղավ նրան պահել այնքան ժամանակ, որ նա լսեր Իսահակից եկած պատգամը: Նույնը կլինի վերջին օրերի, երեկոյան լույսի պատգամաբերի հետ: Առաջին հերթին, պետք է գտնել այն եկեղեցին, որը կհավատա պատգամին: Փնտրեք նրան: Հասկանու՞մ եք, թե ինչ եմ ուզում ասել: Գնացեք որսի: Գտեք այն եկեղեցին, որը ձեզ թույլ կտա ներս մտնել և դուռը չի փակի ձեր առջև: Այդպիսով, դուք գտած կլինեք «բնավորություն»: Հետո թող նա հանդարտ մնա այնքան ժամանակ, մինչև սովորի, թե ինչպես պետք է հագնված լինի այդ հարսը: Ռեբեկան լսում էր ամեն բառը, նրա փոքրիկ սիրտը բախում էր սպասումից, երբ Եղիազարը նրան պատմում էր Իսահակի մասին: Ի՜նչ զարմանալի բան: Կուզենայի ավելի շատ ժամանակ ունենալ՝ սրա վերաբերյալ խոսելու համար: Եղիազարը իր մասին չէր պատմում, այլ իրեն ուղարկողի: Նա նվերներ ուներ, որպես ապացույց այն բանի, որ նրա կողմից էր ուղարկված: Ամեն: Նա ուզում էր նրան հագցնել դրանք: Նա գիտեր, թե ինչպես պետք է զարդարեր նրան: Եթե ես միայն կարողանայի ստիպել նրան լվացվել: Ես այս հարցում ծախողվել եմ, բայց ավելի լավ է լուռ մնամ: Ամեն դեպքում արդեն բավականին ասել եմ: Գիտեք, թե ինչի մասին եմ խոսում: Լսեք և պարզապես հանգիստ մնացեք:

100 Վերջին ժամանակների պատգամաբերի առաջադրանքը կլինի սրբերին պատրաստել որպես հարս փեսայի համար: Դա է լինելու նրա պատգամը: Ուզու՞մ եք սովորել այբուբենը, որպեսզի հետո կարողանաք հանրահաշիվ սովորել: Երբ Գրքի հակառակ կողմում եղած այն մյուս կնիքները բացվեն, կբացահայտվեն նրանց համար: Ի՞նչ է այդ այբուբենը. "Always Believe Christ" (միշտ հավատա

մյուսներին էլ նույն կերպ կփրկի:

27 Սկզբում Աստված ստեղծեց մի վայր, որտեղ կարող էր հաղորդակցվել Իր ստեղծածի հետ: Ադամը փորձեց իր ձևով վարվել: Նա թզենու տերևներից ծածկոց կարեց իր և իր կնոջ համար: Աստված մերժեց սա: Աստված որոշեց, թե ինչպես և ինչի հիման վրա կարող է հանդիպել մարդուն և հաղորդակցվել նրա հետ. դա թափված արյան ներքո է: Նա երբեք չի փոխել այդ: Ինչպես մեթոդականները մկրտականների հանդեպ, մենք էլ կարող ենք իրար ձեռք մեկնել: Բայց այն փաստի հիման վրա, որ մենք մկրտականներ ենք կամ մեթոդականներ, ոչ մի ընդհանուր բան չունենք: Ես մեթոդականների կողմից եմ, դուք՝ մկրտականների կամ հակառակը: Բայց կա մի հիմք, որի վրա կարող են հանդիպել բոլոր հավատացյալները՝ թափված արյան ներքո: Այստեղ ենք մենք իրար հանդիպում և մի կողմ թողնում բոլոր բաները: Այդ փոքրիկ կազմակերպությունները… Կարծում եմ, Աստված եղել է այդ ամենի մեջ, որովհետև մենք բոլորս տարբեր ենք: Ամեն մարդ տարբեր հայացքներ ունի: Երկու իրար նման միտք չկա, ինչպես չկա երկու իրար նման քիթ կամ մատնահետք: Մենք բոլորս տարբեր ենք: Ահա թե ինչու տարբեր խմբեր կան, բայց Աստված միշտ գործում է անհատի հետ: Նա ձեզ չի փրկում նրա համար, որ դուք մկրտական եք, կամ որ հոգեգալստական եք: Նա ձեզ փրկում է, որովհետև անհատապես է գործել ձեզ հետ, և դուք ընդունել եք Նրան: Այս հիմքի վրա եք դուք փրկվում:

28 Երբ Աստված պատրաստ էր ուղարկելու Նոր Կտակարանի մարգարե-պատգամաբերին, Նա խոսեց մի մարդու հետ, և այդ մարդը բերեց պատգամը: Ուրիշներն էլ ամենուրեք գնացին այդ նույն պատգամով, բայց պետք է, որ մեկ գլխավոր շտաբ լիներ: Աստված միշտ այդպես է գործել: Ես ուրախ եմ, որ Նա այս երեկո էլ կարող է այդպես գործել: Միշտ Սուրբ Հոգին է կատարում այս աշխատանքը. առանձնապես նկատի չունենք որևէ խմբի:

29 Բոլոր ժամանակաշրջաններում եղել են սուտ մարգարեներ: Եթե անդրադառնանք Հին Կտակարանին, կտեսնենք, որ նրանք վեր կացան և խոսեցին Տիրոջ անունով, բայց նրանց ասածները ճիշտ չէին: Աստված չկամեցավ որևէ գործ ունենալ նրանց հետ: Աստված կհաստատի միայն Իր սեփական Խոսքը: Նա ուրիշ կերպ չի կարող կատարել Իր գործը: Հիշեք սա. Աստված հաստատում է միայն Իր Խոսքը: Միակ միջոցը իմանալու համար, թե մարգարեն ճշմարիտ է, Խոսքով քննելն է: Այդպես կարող եք նրա մասին իմանալ: Հիշեք 3 Թագ.22:13 համարը, երբ Միքիան կանգնած էր Աքաբի, Հովսափատի և 400 մարգարեների առջև: Ես չեմ ասում «Բահաղի մարգարեների»:

Նրանք եբրայեցի մարգարեներ էին: Նրանք բոլորը միաբան վեր էին կացել և ասում էին. «Գնա Ռամովթ-գաղաադ, Տերը քեզ կօրհնի, և հաջողություն կունենաս»: Այս մարդիկ կեղծավորներ չէին. նրանք իսկապես ներշնչված էին: Ընդհանուր առմամբ իրավացի էին: Ինչու՞ է ուրեմն այս փոքր մարդը՝ Հեմլայի որդի Միքիան, մարգարեանում և ասում իրենց մարգարեների ասածի հակառակը: Դա ամուր նյարդեր և ուժեղ համոզմունք էր պահանջում: Որտեղի՞ց նա գիտեր, որ ինքն իրավացի է: Եթե դուք այնտեղ լինեիք, դուք ինչպե՞ս կիմանայիք: Միակ հնարավոր միջոցը այդ մարդու ասածը Խոսքի հետ համեմատելն էր: Միքիան ճշգրիտ կերպով հետևում էր Խոսքին: Հիշեք. Եղիան՝ մեծ մարգարեն, որն ուներ Տիրոջ Խոսքը, անիծել էր Աքաբին և Հեզաբելին: Ինչպե՞ս ուրեմն Աստված կարող էր կտրուկ փոխել Իր միտքը և օրհնել այն, ինչ անիծել էր նախկինում: Այստեղից տեսնում ենք, որ Աստված խոսում է Իր Խոսքի համաձայն: Աստվածաշունչն ինչ-որ տեղ ասում է, որ եթե մեկը չի խոսում օրենքի և մարգարեների համաձայն, նրա մեջ լույս չկա:

30 Նույն Աստծո վկան էր վերջին ժամանակների համար, ջրհեղեղից առաջ: Տեսնու՞մ եք, թե որքան հակառակ էր նրա պատգամը ողջ մինչջրհեղեղյան աշխարհի համար: Ինչու՞: Որովհետև այդ մարդուն խենթ էին համարում: Մինչդեռ նա ուներ Տիրոջ Խոսքը: Աստված ասել էր, որ չէր հանդուրժելու մեղքը: Երբ ժողովուրդը սկսեց մեղք գործել, Աստված ուղարկեց Իր մարգարեին վերջին ժամանակների պատգամով: Մարդիկ ծիծաղում էին նրա վրա և ծաղր ու ծանակի ենթարկում: Այդպես է: Ոչ ոք չէր հավատում նրան, թեև նա ուներ վերջին ժամանակի պատգամը: Բոլոր նրանք, ովքեր մերժեցին հավատալ, դատապարտվեցին: Նրանք, ովքեր հավատացին պատգամին, փրկվեցին: Աստված նրանց կյանք տվեց, իսկ մյուսները կորսվեցին: Ես ձեզ խորհրդապատկեր եմ ցույց տալիս այստեղ:

31 Եթե նկատել եք, Աստված այդ արեց երեք անգամ: Երեքը Աստծո կատարելության թիվն է: Աստծո կատարելությունը հայտնի է երեքի մեջ՝ որպես Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի, արդարացում, սրբացում, Սուրբ Հոգով մկրտություն: Երեքը Նրա կատարելության թիվն է: Հինգը շնորհքի թիվն է, յոթը՝ երկրպագության, քառասունը՝ հալածանքի (Մովսեսը փորձվեց 40 օր, Հիսուսը՝ նույնպես): Հիսունը հոբելյանի թիվն է, երկրպագության (պենտեկոստե նշանակում է հիսուն): Աստծո կատարելությունը հայտնվեց երեքով: Երեք կործանում կա: Առաջինը եղավ, երբ Նոյը մտավ տապանը: Երկրորդը, երբ Ղովտը դուրս եկավ Սոդոմից: Հիսուսը այդ դեպքերն է վկայակոչում, երբ ասում է. «Ինչպես Նոյի օրերում էր, ինչպես Ղովտի օրերում էր, այնպես էլ կլինի մարդու Որդու գալստյան օրը»: Ուշադրություն դարձրեք. մեկը

չեն կարողանա դիմանալ Խոսքի «քննությանը»: Նրանք ավելի շատ կսիրեն իրենց կազմակերպությունը, քան Աստծուն: Նրանք կմերժեն պատգամը, թեև Խոսքը կհաստատվի Տիրոջ անունով եկած այդ մարգարեի միջոցով: Շատերը հավատում են, որ դա կլինի մի խումբ մարդկանց միջոցով: Աստվածաշնչի մեջ ինձ մի տեղ ցույց տվեք, որտեղ խոսվում է այդպիսի մի խմբի մասին: Եթե այդպես լիներ, Աստված պետք է ժխտեր Իր սեփական Խոսքը, իսկ Նա այդ չի կարող անել: Ո՛չ, Աստվածաշունչն ասում է, որ դա կլինի մի մարդ: Անշուշտ, ուրիշներ էլ կլինեն նրա հետ, հազարավորներ: Ճշմարիտ հավատացյալների եկեղեցին ամենուրեք նրա հետ կլինի:

96 Քչերը կփրկվեն, ինչպես Հիսուսն ասաց. «Ինչպես Նոյի օրերում էր, ինչպես Ղովտի օրերում էր, այնպես էլ Մարդու Որդու օրերում կլինի»: Քանի՞ հոգի փրկվեցին: Հաշվեք նրանց: Այն օրն էլ այդպես կլինի: «Երկինքն ու երկիրը կանցնեն, բայց Իմ Խոսքը հավիտյան չի անցնի»: Ո՛հ, եղբայրս, լավ կլիներ, որ ինքնաքննություն անեիք: Գուցե ավելի ուշ է, քան կարծում ենք: Գուցե մի օր արթնանանք և տեսնենք, որ ինչ-որ բան բաց ենք թողել: Խորագետ եղեք: Արթուն մնացեք, աղոթեք և փնտրեք: Թող դա աննկատ չանցնի ձեր կողքով: Հիշեք, որ երբ Աստծո Խոսքը քարոզվում է, Աստված կապված է Իր Խոսքի հետ և պետք է ապացուցի այն: Հիսուսն ասաց. «Ինչպես Ղովտի օրերում էր»: Ի՞նչ պատահեց կրակն իջնելուց առաջ: Ի՞նչ պատգամ ստացավ ընտրյալ եկեղեցին: Ուշադրություն դարձրեք այս երեքին. Առաջին, կային սոդոմացիները, երկրորդ, Ղովտը իր խմբի հետ, ձևական եկեղեցին և երրորդ, Աբրահամը և իր ընտրյալ խումբը: Երեքն էլ պատգամ ստացան տարբեր պատգամաբերների միջոցով: Տեսեք, թե ինչ պատգամաբեր ուղարկվեց ընտրյալ եկեղեցուն և ինչ արեց նա Աբրահամի առջև: Հիսուսն ասաց. «Այդպես կլինի Մարդու Որդու օրերում»: Մենք չենք կարող ժխտել այդ:

97 Շատերը ձախողվեցին, երբ Հիսուսը Իր ունկնդիրներին հանձնել տվեց Խոսքի «քննությունը»: Նա ասաց. «Քննեցե՛ք գրքերը, որոնցով դուք ուզում եք հավիտենական կյանք ունենալ, և նրանք են, որ վկայում են իմ մասին: Բայց դուք չեք ցանկանում Ինձ մոտ գալ, որ կյանք ունենաք» (Հովհ.5:39):

98 Կարո՞ղ էին նրանք հանձնել Խոսքի քննությունը: Ոչ: Ամեն մարդ գիտի, որ միայն դավանանքը չի կարող դիմանալ Խոսքի քննությանը: Դա կրակի, հետո ջրի մեջ նետված քարի նման է: Այն ճաքճքում և կոտրվում է: Չի կարող դիմանալ: Այն դեն են շպրտում: Աստված միշտ ավելի գնահատել է որակը, քան քանակը: Եկս մի քանի րոպե տվեք ինձ, մի բան էլ կասեմ և կվերջացնեմ: Հուսով եմ, որ ասել եմ այն, ինչ ձեզ կարող է հաստատել: Աստված միշտ ուշադրություն է դարձրել

պատգամաբեր կգա և ամեն բան կվերջացնի: Դա մի մարդ կլինի: Ոչ թե մի խումբ, ոչ թե հարանվանություն, այլ մի մարդ: Միշտ էլ այդպես է եղել, և Աստված չի կարող փոխել Իր ծրագիրը: Նա հավիտենական Աստված է: Եթե Հովհաննեսը Մաղաքիա 4-րդ գլխի պատգամաբերն էր, ուրեմն Սուրբ Գրքում գրվածը չկատարվեց: Նա ասում է, որ երկիրը կայրվի հարդի նման, և արդարները կքայլեն ամբարիշտների մոխիրների վրա: Ստուգեք, թե արդյոք դա ճիշտ չէ: Բայց Հիսուսը դա չէր վկայակոչում: Նա վկայակոչում էր Մաղաքիա 3-րդ գլուխը. *«Ահա Ես իմ հրեշտակին ուղարկում եմ Քո առջևից, որ Քո առաջ Քո ճանապարհը պատրաստի»*: Դա ճշմարիտ է: Ինչ վերաբերում է Մաղաքիա 4-րդ գլխին, այնտեղ խոսվում է որդիների հավատքը վերականգնելու, հայրերի հավատքին, Աստվածաշնչի սկզբնական հավատքին դարձնելու համար: Հենց այդպես արեց Մովսեսը: Հենց այդպես արեց Հիսուսը: Հենց այդ արեցին բոլոր ժամանակաշրջանների տարբեր պատգամաբերները: Նրանք բերել են պատգամը: Այն ժամանակների մարդիկ խճճված էին կազմակերպություններում, այսօր էլ նույն վիճակում են:

92 Մենք սպասում ենք մի պատգամաբերի: Աստված է նրան ուղարկում: Կարծում եք՝ կընդունե՞նք նրան, երբ գա: Ո՛հ, ո՛չ, նա մեզ համար խելագար և ֆանատիկ կլինի, բայց Աստված կապացուցի, որ Նա ճիշտ է ասում: Ճշմարիտ հավատացյալը նախասահմանված է հավիտենական կյանքին: Հիսուսն ասում է. *«Այն ամենը, ինչ Հայրը տալիս է Ինձ, Ինձ մոտ կգա, և Ինձ մոտ եկողին Ես դուրս չեմ անի»* (Հովհ.6:37): *«Ոչ ոք չի կարող Ինձ մոտ գալ, եթե Հայրը, որ Ինձ ուղարկեց, նրան չքաշի, և Ես վերջին օրը հարություն կտամ նրան»* (Հովհ.6:44):

93 Ես չեմ հավատում հավիտենական փրկության մասին մկրտական ուսմունքին: Ես հավատում եմ, որ դուք ապահովության մեջ եք, այնքան ժամանակ, քանի դեռ եկեղեցում եք, բայց երբ դուրս եք գալիս և այլևս Քրիստոսի արյան տակ չեք, այլևս ապահով չեք: Ես անձրևից պաշտպանված եմ այնքան ժամանակ, քանի դեռ այս շենքի ներսում եմ:

94 Ասում եք, որ Սուրբ Հոգին ունեք և ժխտում եք Աստծո Խոսքը: Գիտեք, որ Խոսքը ճշմարիտ է: Ինչպե՞ս կարող եք ուրեմն ունենալ Սուրբ Հոգին, երբ Նա է գրել Աստվածաշունչը: Մի՞թե Սուրբ Հոգին կարող է մերժել Իր սեփական Խոսքը: Ո՛հ, ո՛չ: Տե՛ր, ուղարկիր մեզ մեծ պատգամ: Մենք դրան ենք սպասում:

95 Ի՞նչ կպատահի, երբ Մաղաքիա 4-ի պատգամաբերը գա այս քարերը տաշելու և շենքի համար պատրաստելու համար: Շատերը

մտավ, մյուսը դուրս եկավ: Հաջորդը կբարձրանա: Մտնել, դուրս գալ, բարձրանալ: Սա է Աստծո սահմանած հաջորդականությունը:

32 Մովսեսը մեկ ուրիշ մարգարե էր, որ հայտնվեց Եգիպտոսի ժամանակվա վերջում: Աստված պատրաստ էր ազատելու Իսրայելի ժողովրդին, որովհետև եգիպտացիներն այնքան չարությամբ էին ճնշել նրանց և պահել գերության մեջ: Եգիպտոսի կործանումից և Իսրայելի ազատագրումից անմիջապես առաջ Աստված մարգարե ուղարկեց, որն ուներ Տիրոջ Խոսքը: Հիշեք, այս մարգարեն ճշմարտապես ճանաչված էր որպես նա, ում մասին Աստված խոստացել էր Աբրահամին չորս հարյուր տարի առաջ, այսինքն, որ իր սերունդը պանդուխտ է լինելու մի օտար երկրում և Աստված ազատելու է նրան Իր զորեղ ձեռքով:

33 Հիշեք, որ երբ Մովսեսը հանդիպեց Աստծուն վառվող մորենու մեջ, Աստված ասաց Մովսեսին. «Ես լսեցի Իմ ժողովրդի աղաղակները, տեսա նրանց տառապանքները և հիշեցի Իմ ուխտը»: Ինչպես միշտ Նա հիշեց Իր Խոսքը: Դա չի կարող փոխվել: Նա պետք է ամեն անգամ նույն բանն անի:

34 Ես ասում եմ այս բաները ձեզ համար, որ հիվանդ եք եղել, որպեսզի կարողանաք վերհիշել դրանք և խորհել դրանց մասին: Ուշադրություն դարձրեք, որ ասացի. «Դուք, որ հիվանդ եք եղել»: Դուք բոլորդ պետք է հիշեք, որ Աստված չի կարող փոխվել: Նա Աստված է, որը երբեք չի փոխվում: Ժամանակները փոխվում են, մարդիկ փոխվում են: Բայց Աստված անսահման է: Նա չի կարող փոխվել: Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Եթե հավատում ենք, որ սա Աստծո Խոսքն է, ուրեմն կարող ենք վստահել այն ամենին, ինչ Նա ասում է:

35 Տեսնու՞մ եք, թե ինչպես եկավ Նրա պատգամը: Նա ուղարկում է Իր պատգամաբերին: Նա չի կարող փոխել այդ: Նա միշտ այդպես է գործել և միշտ նույնն է մնալու: Նա միշտ այդպես է գործելու: Ե՞րբ է Նա ուղարկում Իր պատգամը: Նա այն ուղարկում է կործանումից անմիջապես առաջ, ժամանակաշրջանի վերջում, որպեսզի Իր ժողովրդին դուրս կանչի: Մովսեսի օրերում հավատացյալները փրկվեցին, իսկ անհավատները՝ կորսվեցին: Նրանք, ովքեր հավատացին, որ Մովսեսի պատգամն Աստծուց էր, այդպես վարվեցին, որովհետև դա հաստատվեց և ապացուցվեց Աստծո կողմից, այսինքն՝ Աստծո Խոսքը նրա հետ էր: Դա էր Մովսեսին մարգարե դարձնում: Օրինակ, նա վեր էր կենում և ասում էր. «Վաղը այս ժամին այս կամ այն բանը կկատարվի»: Եվ հաջորդ օրը դա կատարվում էր: Կամ Մովսեսը նախօրոք ասում էր. «Ես գնալու եմ

Փարավոնի մոտ, բայց նրա սիրտը խստացած կլինի: Ես նրան կասեմ, որ մեզ պետք է թողնի գնալ, բայց նա չի թողնի»: Եվ դա կատարվում էր իր ասածի համաձայն: Այդպիսով ժողովուրդն իմանում էր, որ Մովսեսն ուղարկված էր Աստծո կողմից: Նրանք տեսան, որ Աստված Մովսեսի հետ էր, և սկսեցին հարգել նրան: Երբ նրան հարգեցին, մեծ բաներ սկսեցին կատարվել: Բայց այն մարդիկ, որոնք ծաղր ու ծանակի էին ենթարկում Մովսեսին և չէին ընդունում նրա պատգամը, կորսվեցին անհավատների հետ: Մինչդեռ հավատացյալները դուրս եկան և մտան խոստացված երկիրը: Նրանք առաջ գնացին Մովսեսի բերած պատգամի օծության ներքո: Աստված խոստացել էր Իր ժողովրդին տանել մի երկիր, որտեղ կաթ ու մեղր է բխում, և դա կատարվեց, որովհետև Աստված նախօրոք ասել էր այդ: Այդպիսով ապացուցվեց, որ Մովսեսն էր իր ժամանակվա պատգամաբերը: Այժմ մեզ համար բավական պարզ է դառնում:

36 Մեսիայի ժամանակը, որի մասին նա խոսել էր, պետք է գար: Այն ժամանակ ժողովուրդը աղավաղել էր օրենքը, և մարդիկ օրենքի հետ խառնել էին ամեն տեսակ ավանդույթներ: Յիսուսը եկավ որպես Մարգարե, Աստված-Մարգարե: Գուցե ասեք. «Բայց Նա մարգարե չէր»: Մինչդեռ Աստվածաշունչն ասում է, որ Նա Մարգարե էր. *«Ձեր Տեր Աստվածը ձեր եղբայրների միջից ինձ նման մարգարե կհանի, ամեն բանում, ինչ որ ձեզ ասի, լսեցեք Նրան»* (2 Օրին.18:15): «*Մովսեսն ասաց. " Ձեր Տեր Աստվածը ձեր եղբայրների միջից ինձ նման մարգարե կհանի. ամեն բանում, ինչ որ ձեզ ասի, լսեցեք Նրան"*» (Գործք 3:22):

37 Նա Մարգարե էր, Աստված-Մարգարե, որը հայտնվեց օրենքից շնորհք անցման ժամանակաշրջանում: Նա այդ մասին խոսել էր բոլոր այդ տարիների ընթացքում: Քրիստոսը հավաքեց բոլոր հավատացյալներին, և Նրա օրում բոլոր անհավատները կորսվեցին: Բոլոր Նրան հավատացողները փրկվեցին: Նրանք, ովքեր չհավատացին Նրա պատգամին, կորսվեցին:

38 Նույն բանը կատարվեց Նոյի և Ղովտի օրերում: Նույնը կատարվեց Մովսեսի օրերում և Յիսուս Քրիստոսի օրերում. պատգամն արհամարհողները կորսվեցին, իսկ պատգամին հավատացողները փրկվեցին:

39 Մենք Նոյի ժամանակներից՝ նախաջրհեղեղյան ժամանակաշրջանից անցանք օրենքի ժամանակաշրջանին, հետո շնորհքի ժամանակաշրջանին, իսկ հիմա հասել ենք եկեղեցու շրջանի վերջին: Մենք բոլորս գիտենք այդ: Եթե Աստված այդպես է գործել այն երկու ժամանակաշրջաններում, Նա պետք է նույնը մնա

ճիշտ է: Ինչպե՞ս կարող ենք մենք լինել եկեղեցին, երբ զրպարտում ենք իրար: *«Դրանով բոլորը կիմանան, որ Իմ աշակերտներն եք, եթե իրար նկատմամբ սեր ունենաք»* (Յովհ.13:35): Դա վատ է, երբ նորահավատներ ենք բերում՝ փորձելով տակնուվրա անել եկեղեցիները հարանվանական տարբերություններով: Ես դրա համար չեմ հանդիմանում մարդկանց, այլ հարանվանություններին: Ես չեմ մեղադրում անհատներին, այլ միայն հարանվանություններին: Մենք պետք է ունենանք Խոսքի հղկող գործիքները, որպեսզի կառույցի համար որդիներ պատրաստենք: Աստծուն ուղղված իմ աղոթքը սա է. «Ո՛վ Աստված, շտապիր կատարելու Մաղաքիա 4-րդ գլխում գրվածը: Պատգամ տուր մեզ այս վերջին ժամանակներում: Տուր մեզ ինչ-որ մեկին: Ուղարկիր մեզ ինչ-որ բան՝ փրկելու համար այս հոգեգալստական եկեղեցին:

88 Ի՞նչ պատգամաբեր կուղարկի Աստված այս վերջին ժամանակի համար: Ես ուզում եմ ձեզ ասել այս, եղբայրս, քույրս, որպես ձեր եղբայր և ծառայակից, որ սպասում է այդ պահին. նա կլինի այնպիսի պատգամաբեր, ինչպիսիք եղել են անցած ժամանակաշրջաններում, ճիշտ այնպիսին: Նա եկեղեցուն կառաջնորդի Խոսքին: Ո՛վ Աստված, թող որ լավ պատրաստված հիմք ունենանք նրա գալուց առաջ: Թող որ ճիշտ դրված հիմք ունենանք և լինենք հղկված, պատրաստված քարեր՝ Նրանով իրար աջակցելու համար, երբ Աստված ուղարկի նրան, որովհետև Նա խոստացել է:

89 Ես գիտեմ, թե ինչ եք մտածում: Գիտեմ, որ դա չի ընդունվում: Յիշեք, որ այս փոքրիկ պարգևով կարող եմ նման բաները զանազանել: Սա Սուրբ Յոգու զանազանությունն է: Դուք գայթակղվեցիք, երբ խոսեցի Մաղաքիա 4-րդ գլխում գրվածի մասին: Յիսուսն ասաց Իր աշակերտներին. *«Եվ եթե ուզում եք ընդունել (խոսելով Յովհաննես Մկրտչի մասին), նա Եղիան է, որ գալու էր»*:

90 «Որովհետև սա նա է, որի համար գրված է. «Ահա ես իմ հրեշտակին ուղարկում եմ Քո առջևից, որ Քո առաջ Քո ճանապարհը պատրաստի» (Մատթ.11:10):

91 Նա վկայակոչում է Մաղաք.3:1-ում գրվածը: Նա չի խոսում Մաղաքիա 4-րդ գլխի մասին: Մաղաքիա 4-րդ գլխում Նա ասում է, որ երկիրը կայրվի, և արդարները այնտեղ կքայլեն: Այն կայրվի հարդի նման: Ես չեմ հավատում Եղիայի պատմուճանի մասին պատմվող այդ բաներին, որոնց մասին ամեն տեղ խոսում են: Այդ անմտություններն, անշուշտ, պետք է լինեն, որպեսզի փորձեն մթագնել իսկական ճշմարտությունները: Բայց թույլ տվեք հիշեցնել ձեզ. հոգեգալուստի այդ ժամանակաշրջանի վերջում մի

կնոջը, որ դաշնամուր նվագի: Երբ նա ինձ ծանոթացրեց նրա հետ, քիչ էր մնում ուշաթափվեի: Նրա մազերը շատ կարճ էին, գանգրացրած: Նա շատ երկար ականջօղեր էր կրում և չափազանց շատ շրթներկ (եթե դրան այդպես են ասում), եղունգները ներկված էին, նման մագիլների: Սարսափելի էր նրան տեսնելը: Նա հագել էր այդ «ցանկահարույց» կարճ շրջազգեստներից: Նույնիսկ չէր կարողանում նստելիս ծնկները ծածկել: Մի պահ կանգնած էի, հետո ասացի.

---- Եղբայր, կվիրավորվե՞ք, եթե մի բան ասեմ:

Նա պատասխանեց.

---- Իհարկե ոչ:

84 Նա լավ մարդ էր, և նրա կինն էլ թվում էր, որ լավ անձնավորություն է: Ես ասացի.

---- Չէ՞ որ ասացիք, որ ձեր կինը սուրբ է:

---- Այո,--- ասաց նա:

Ես ասացի.

85 ---- Ներեցեք արտահայտությանս, բայց ինձ ավելի շուտ թվում է, որ նա այդպիսին չէ (անգլերենում` «saint»`սուրբ, «aint»` չէ: Ծան. խմբ.):

86 Սա Սուրբ Գրքի ուսուցումն է: Չեմ կարող հավատալ, որ սուրբ կինը կարողանա այդպես վարվել: Իրոք չեմ կարող հավատալ, երբ Աստվածաշունչն այդպես դատապարտում է այդ:

87 Գիտեք, ամեն անգամ, երբ վկայություններ ենք լսում, նրանք ասում են, որ քառասուն հոգի որոշում են ընդունել կամ` «Մեզ մոտ երեք հարյուր հոգի որոշում են ընդունել»: Դրանք դավանանքներ են, իսկ դավանանքները քարեր են: Դա ճիշտ է, որովհետև Պետրոսի դավանանքը «քար» համարվեց, փոքրիկ քար: Քարերը պիտանի են, բայց շինության մեջ ինչի՞ կարող են ծառայել, եթե չլինի իսկական որմնադիր, որն ունի Խոսքի հղկող գործիքը` դրանք հղկելու և Աստծո որդիներ դարձնելու համար: Ինչի՞ է ծառայում դավանանքն ինքնին: Այդ պատճառով է, որ երեսուն հազարի մեջ չեք կարողանում երեսուն հոգի գտնել: Դուք փոշու միջից հանում եք քարերը, մինչդեռ դրանք դեռ պիտանի չեն Աստծո տաճարի համար: Դրանք պետք է հղկվեն: Դրանք պետք է հասնեն Աստծո Խոսքի մակարդակին: Այնուհետև դրանք կարելի է վերցնել, հավաքել և կառուցել առաքյալների հիմքի վրա: Իսկ Հիսուսը անկյունաքարն է: Հիսուսն ասաց. *«Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. Ինձ հավատացողն այն գործերն էլ կանի, որ ես եմ անում, և դրանցից էլ ավելի մեծ բաներ կկատարի, որովհետև Ես Իմ Հոր մոտ եմ գնում»* (Հովh.14:12): Դա

և անի նույն բանը այս ժամանակաշրջանում: Մենք հասել ենք եկեղեցու շրջանի վերջին: Այդ մասին ես կարդացի այս երեկո. «Երեկոյան ժամանակ լույս կլինի»: Մենք շատ մռայլ օրեր ենք ունեցել, բայց լույսը կգա: Այն նույն Որդին, որ եկավ և փոխեց ժամանակաշրջանը, վերադառնալու է: Մենք կգնանք երկրից դեպի փառք: Մենք կբարձրանանք: Մի անգամ նրանք մտան: Մի անգամ դուրս եկան: Այս անգամ մենք կբարձրանանք: Մենք հասնում ենք վերջին: Ոչ միայն հասնում ենք, այլև արդեն հասել ենք: Մենք վերջին ժամանակներում ենք:

40 Ի՞նչ է Աստված գտնում այս վերջին ժամանակներում: Ճիշտ այն, ինչ գտել է մյուս ժամանակաշրջանների վերջում` անհավատություն: Միշտ էլ այդպես է եղել: Երբ Նա գալիս է, անհավատություն է գտնում: Նա տեսնում է, որ ժողովուրդը հեռացել է այն ծրագրից, որ Ինքը հաստատել էր նրանց համար: Հենց դա էլ կատարվեց, երբ Հիսուսը եկավ երկիր: Նա տեսավ, որ ժողովուրդը փարիսեցիների հետ է, և երկրպագություն է մատուցում օրենքի համաձայն: Մինչդեռ նրանք բոլորովին անկեղծ չէին: Նրանք առաջ էին գնում ինչպես պատահի, միայն թե եկեղեցուն միանային: Նրանց միայն դա էր պետք: Այն, ինչ Հիսուսը գտավ այն ժամանակ, նույնը այսօր է գտնում: Մարդիկ չեն փոխվում: Այո, երբ Նա ներկայացրեց Իր հաստատած ծրագիրը, հավատացողները փրկվեցին, չհավատացողները կորսվեցին: Այսօր էլ նույնը պետք է լինի:

41 Միշտ պատգամաբերի համար իսկական պայքար է եղել հինը նորից առանձնացնելը: Պատգամաբերը դրա համար է ուղարկվում, և իր պատգամը պետք է սուրբգրային լինի: Մի պահ մտածեք, թե ինչքան դժվար եղավ Հիսուսի համար օրենքի պատգամը շնորհքի պատգամի փոխելը: Մինչդեռ Աստվածաշունչն ասում է, որ այդպես պետք է լիներ: Պետք է գար Մեսիան, և ամենօրյա պատարագը պետք է դադարեր: Մենք գիտենք, որ մարգարեները խոսել են այն մեծ բաների մասին, որ Նա պետք է կատարեր, և Նա կատարեց: Նա կատարում էր Սուրբ Գիրքը, բայց հավատացյալ կոչվածները պարզապես մերժեցին համաձայնել Նրա հետ: Նայեք այդ փարիսեցիներին, սադուկեցիներին. նրանք ունեին իրենց սեփական ավանդույթները, և ոչինչ չէր կարող նրանց ստիպել փոխել դրանք: Ինչի՞ն էին նրանք հավատում… բայց տեսնենք, թե նրանցից առաջ ինչի՞ն էին հավատում նրանց հայրերն ու մայրերը, պապերն ու տատերը: Բայց այն Մովսեսը, որ նրանց տվել էր օրենքը, այն նույն Մովսեսն էր, որ ասել էր, որ գալու է ինչ-որ ՄԵԿԸ: Մինչդեռ նրանք Նրան չճանաչեցին, որովհետև իրենց ավանդույթները խառնել էին Աստծո ճշմարիտ Խոսքի հետ և անտեսել դրա հիմնական ուժը:

42 Ամեն պատգամաբեր նախօրոք հայտնեց իրենից հետո եկող մյուս պատգամաբերների մասին: Մարդիկ վերցնում են իրենց բերված պատգամը, օրվա պատգամը և դա կազմակերպություն են դարձնում: Մի քիչ խորացնենք այս հարցը: Տեսեք Լյութերին: Երբ Լյութերը քարոզեց հավատքով արդարացումը, նա պատգամաբեր էր, Սարդիկեի եկեղեցու հրեշտակը: Երբ նա քարոզեց իր պատգամը, հաստատեց լյութերականությունը: Բայց երբ Ուեսլեյը ասպարեզ եկավ Ֆիլադելֆիայի շրջանի եկեղեցու հետ և սրբացման պատգամով, լյութերականին դժվար էր միանալ այդ պատգամին: Այս լյութերականները դա չէին ուզում: Երբ Ուեսլեյի աշակերտները հիմնվեցին սրբացման պատգամի վրա, հայտնվեցին «Սրբության ուխտավորները», «Ազատ մեթոդականները» և այլն: Հետո հայտնվեց Պենտեկոստեի պատգամը: Եվ մեթոդականների համար դժվար եղավ դրան հավատալ: Իհարկե, դժվար էր: Մինչդեռ սուրբգրային լեզվով խոսելով, յուրաքանչյուրը խոսել է մյուսի մասին: Երբ Ենովքը հափշտակվեց, նա վկայում էր գալիք կործանման մասին: Նա վկա էր:

43 Աբրահամը խոսել է Մովսեսի մասին, Մովսեսը՝ Մեսիայի: Նրանք շարունակում էին խոսել իրար մասին: Մեսիան խոսում էր մեր ժամանակի մասին, թե ինչպիսին պետք է լիներ այդ: Դուք ինձ կասեք. «Ո՛հ, ո՛չ, Բրանհամ եղբայր»: Այո՛, Նա խոսել է դրա մասին: Վկայակոչենք միայն երկու-երեք սուրբգրային հատվածներ: Մատթեոսի ավետարանի 24-րդ գլխում կարդում ենք, թե Նա ինչ է ասում ապագայի մասին, թե ինչպես է ազգ ազգի դեմ ելնելու և այլն: Իսկ 57-րդ համարում ասում է. *«Եվ ինչպես Նոյի օրերին էր, մարդու Որդու գալուստն էլ այնպես կլինի»*: Նա այդ ասում է նախօրոք: Հիսուսը կանխասել էր, որ այդ բոլոր բաները կատարվելու են: Նա նաև ասաց. «Երբ այս բաները կատարվեն, դեռևս վերջը չի գա»: Հետո ավելացրեց. *«Առակը թզենուց սովորեցեք. երբ նրա ճյուղերն արդեն փափկել են, ու տերևը բուսել է, իմանում եք, որ ամառը մոտ է»*: Այն փաստը, որ թզենին և մյուս ծառերը բողբոջում են, նշան է: Իսրայելը միշտ համարվել է թզենի: Հովելը սրա վերաբերյալ նաև մարգարեացել է. *«Խառնիճից մնացածը մորեխը կերավ, եւ մորեխից մնացածը ջորյակը կերավ, և ջորյակից մնացածը երևիլը կերավ»* (Հովել 1:4):

44 Մինչև Նա վերականգնի և Իսրայելին բերի իր հոգևոր վիճակին, հեթանոսների եկեղեցին պետք է հափշտակվի: Նա չի ուզում երկուսը միաժամանակ ունենալ: Դուք չեք կարող աղավաղել Սուրբ Գիրքը, որպեսզի այն ուրիշ բան ասի: Աստված երբեք երկու կարևոր վկաներ չի ունեցել միևնույն ժամանակ, Նա չպետք է երկու եկեղեցի ունենա

հասել եք այն աստիճանին, որ Աստծո տունը վերածում եք կատաղի մրցավազքի, ժամանակն է, որ դռները փակեք և վերադառնաք տուն: Աստծո եկեղեցին Աստծո կենդանի մասնիկն է երկրի վրա, որը ներկայացնում է Հիսուս Քրիստոսին: Մենք գիտենք, որ դա ժողովրդականություն չի վայելում: Մենք դա չենք էլ ակնկալում, այլ ուզում ենք արդար և ճշմարիտ ձևով վարվել:

81 Հիշեք, որ աղմուկն այդքան էլ չէր ազդում Եղիա մարգարեի վրա: Նա լսեց, քամու, կրակի, որոտի և կայծակի ձայնը, տեսավ յուղ և արյուն, բայց դա նրան չհուզեց: Գիտեք, Ամերիկան միշտ մեծ և աղմկոտ բաներ է փնտրում, բայց Աստծո ձայնը միշտ նույնն է՝ մեղմ և հանդարտ: Դա արտ գնացած սայլի նման է: Այն տարուբերվում և մեծ աղմուկ էր հանում գնալիս: Բայց վերադարձին, երբ անցնում էր նույն ակոսներով, ոչ մի աղմուկ չէր հանում, որովհետև բեռնավորված էր շատ բարիքներով: Երբեմն մեր փորձառությունները հիմնում ենք շատ աղմուկի վրա: Ինչպե՞ս կարող ենք այդպես վարվել: Չե՞ք տեսել բեմի վրա կանգնած այդ կանանց, որոնք նեղ շրջազգեստներ են հագել և «ցանկահարույց» տեսք ունեն և իբր թե պարում են հոգով: Կուզենայի իմանալ, թե այդ ո'ր հոգով են պարում: Ես չեմ ուզում ձեզ քննադատել: Ես ձեզ սիրում եմ: Եթե ձեզ չեմ սիրում, Աստված ինձ կդատի: Եթե սիրուց բացի ուրիշ շարժառիթ ունեմ, Տերը ինձ կդատի: Բայց հասկանու՞մ եք, թե ինչ եմ ուզում ասել: Այստեղ են շեղվել հոգեգալստականները՝ «Մենք ավելի շատ անդամներ ունենք, քան մեր դիմաց գտնվող եղբայրը», կամ՝ «Մենք ավելի շատ եկեղեցիներ ունենք, որովհետև միադավան ենք», կամ՝ «Մենք ավելի շատ ենք, քան միադավանները, որովհետև եռամիասնական ենք», կամ էլ՝ «Մենք ունենք այս կամ այն, իսկ ուրիշները չունեն»: Որքա՞ն բազմազան պիտակներ ունենք: Եղբայր իմ, դա ոչ մի իմաստ չունի Աստծո համար: Նա անհատների հետ գործ ունի:

82 Եղիա մարգարեն ուշադրություն չդարձրեց այդ բոլոր աղմուկներին, բայց երբ լսեց մեղմ, բարակ ձայն, իմացավ, որ դա Խոսքն էր (3 Թագ.19:12): Նա ծածկեց դեմքը և դուրս եկավ: Դուք գիտեք, որ արևը տասնհինգ րոպեում, առանց որևէ աղմուկի ավելի շատ ջուր կարող է գոլորշիացնել, որը մենք երբեք չենք կարող: Մենք ավելի շատ աղմուկ ենք հանում մի քանի լիտր ջուր հանելու համար, քան արևը՝ միլիոնավոր լիտր ջուր գոլորշիացնելու համար: Իսկ մենք միշտ մեծ բաների ենք սպասում, շատ «ուռա»-ներով և աղմուկով:

83 Իսկ ինչ վերաբերում է Աստծո Խոսքն ընդունելուն, նույն պատմությունն է: Ես դա չեմ ասում ծաղրանքով: Ներեցեք ինձ, եթե դա ձեզ սրբապղծություն թվա: Ես գնացել էի վրանի տակ կատարվող հավաքույթներին, և մի հոգեգալստական սպասավոր բերել էր իր

է Աստծո եկեղեցի լինենք: Ոչ թե «Աստծո եկեղեցի» կամ «Աստծո ժողով» հարանվանությունը, այլ պետք է քրիստոնյա լինենք սրտով: Աստծո եկեղեցին նրանք են, ովքեր պարիսպների ներսում են, անունը չէ կարևորը: Այսօրվա եկեղեցին չափից դուրս շատ է մնացել այդ վիճակում. կարևոր է միայն անդամների քանակը: Տեսեք մկրտականներին, երբ արթնություն ունեցան: Ո՛հ, նրանք ունեցան արթնություն: 1954 թվականին այսպիսի լոզունգ ունեին. « Յիսուն չորսին՝ մի միլիոնով ավելին»: Լսվում են Բիլլի Գրեհեմի քարոզները, և դա լավ է: Մեթոդականները, մկրտականները, երիցականները հուզվեցին իրենց սրտերում. դա մեծ բան է, բայց հետո ի՞նչ կատարվեց: Յիսուսն ասում է փարիսեցիներին. *«Վա՜յ ձեզ, դպիրներ ու փարիսեցինե՛ր, կեղծավորնե՛ր, որ ծով ու ցամաք եք ման գալիս, որպեսզի մեկին նորահավատ դարձնեք, ու երբ լինում է, նրան ձեզանից երկու տակ ավելի գեհենի որդի եք անում»* (Մատթ.23:15):

Յենց դա է կատարվում այսօր:

80 Բիլլի Գրեհեմը Քենթուքի նահանգի Լուիզվիլ քաղաքում նախաճաշ-հավաքույթ էր անցկացնում, և ես ներկա էի: Նա շատ խիստ էր և ասաց. «Պողոսը գնաց, մի քաղաքում մի հոգու դարձի բերեց: Երբ հաջորդ տարին վերադարձավ, տեսավ, որ այդ մեկը շահել էր երեսուն հոգու: Ես գնում եմ մի քաղաք, երեսուն հազար հոգի ապաշխարում են: Բայց երբ հաջորդ տարին վերադառնում եմ, երեսուն հոգի էլ չեմ գտնում: Ի՞նչն է պատճառը»: Ես հիացա այդ ավետարանչի մոտեցումով: Նա ցուցամատն ուղղեց այն երեք հարյուր մարդուն, որ նստած էին այնտեղ և ասաց. «Դա ձեր սխալն է, ծույլ քարոզիչների խմբեր: Դուք նստում եք ձեր աշխատասենյակում, ոտքերը գրասեղանին դրած, զանգահարում եք մեկին, հրավիրում հավաքույթին, մինչդեռ դուք պետք է դուրս գայիք և գնայիք այդ մարդուն տեսնելու»: Ես հիացա եղբորով: Ես իրոք կարծում եմ, որ նա Աստծո ծառա է: Ես նստած էի այնտեղ և մտածում էի. «Դուք, Բիլլի, մեծ մարդ եք, իսկ ես դանդաղաշարժի մեկն եմ: Բայց թույլ տվեք ձեզ մի բան հարցնել. ինչպիսի՞ քարոզչի էր Պողոսը նշանակել այդ միակ նորադարձին հետևելու համար: Պողոսը չէր բավարարվում միայն տեսնելով, որ այդ մարդը ձեռք է բարձրացրել իր սիրտը Տիրոջը տալու համար, այլ նրան առաջնորդում էր Սուրբ Յոգու մկրտության, որը կրակ է բերում հոգու մեջ: Դա է մեր թույլ տեղը. կարևորը անդամների թիվը չէ: Ո՛հ, այո, ազդեցիկ անդամների ցուցակներ, կիրակնօրյա դպրոցի դասարաններ, որոնք մրցանակ են տալիս նրանց, ովքեր անդամ կբերեն ուրիշ եկեղեցուց և մրցակցում են ավելի շատ անդամներ ունենալու համար: Գիտե՞ք, որ դա փարիսեցիություն է: Մինչդեռ դուք պարծենում եք դրանով: Եթե

միևնույն ժամանակ: Յեթանոսների եկեղեցին պետք է հափշտակվի, մինչև հրեաների համար կատարվի Դանիելի յոթանասուն յոթնյակների վերջը: Մեսիան մարգարեացավ առաջին երեք ու կես տարվա ընթացքում, հետո մահով դատապարտվեց յոթանասուներկուերորդ յոթնյակի մեջտեղում: Դա Յայտնության 11-րդ գլխում գրված երկու մարգարեներին երեք ու կես տարի է թողնում մարգարեանալու համար: Այդ ժամանակ եկեղեցին կհափշտակվի:

45 Մենք տեսնում ենք, որ Իսրայելը մոտ հազար տարվա ընթացքում առաջին անգամ ազգ դարձավ իր սեփական բանակով, սեփական արժույթով և դրոշով: Իսրայելը պատկանում է Միավորված Ազգերին: Իսրայելը իր հայրերի երկրում է: Սա մեծագույն նշանն է, որ կարող է տրվել: Այժմ Իսրայելը իր հայրենիքում է, և Յիսուսն ասել է, որ այն սերունդը, որը կտեսնի Իսրայելի տուն վերադառնալը, չի անցնի, մինչև բոլորը կատարվի: *«Այս սերունդը չի անցնի, մինչև որ ամենը կատարվի»* (Մատթ.24:34): Դուք տեսնում եք, որ Նա խոսում է այս ժամանակների մասին:

46 Թույլ տվեք մեկ ուրիշ հատված կարդալ Սուրբ Գրքից՝ 2 Տիմ.3:1 համարից սկսած, որտեղ խոսվում է վերջին ժամանակվա եկեղեցու մասին. «Այս իմացիր, որ վերջին օրերում չար ժամանակներ կգան, որովհետև մարդիկ կլինեն ինքնասեր, արծաթասեր, ամբարտավան, հպարտ, հայհոյող, ծնողներին անհնազանդ, ապերախտ, անմաքուր, անգութ, անհաշտ, բանսարկու, անժուժկալ, դաժան, անբարեսեր, մատնիչ, հանդուգն, գոռոզ, ավելի հաճոյասեր, քան աստվածասեր: Դրանք աստվածապաշտության կերպարանքն ունեն, բայց նրա զորությունն ուրացել են. նրանցից հետ քաշվիր: Որովհետև սրանցից են, որ տնետուն են մտնում, գերի դարձնում մեղքերով բեռնավորված տկարամիտ կանանց, որոնք զանազան ցանկություններով են շարժվում, որոնք ամեն ժամանակ սովորում են ու երբեք չեն կարողանում դեպի ճշմարտության իմացությանը գալ» (2 Տիմ.3:1-7):

47 Աստվածաշունչն ասում է, որ նրանք կլինեն գոռոզ, ամբարտավան, ավելի հաճոյասեր, քան աստվածասեր: Եկեղեցական աշխարհը հաճույքն ավելի է սիրում, քան Աստծուն: Նրանք մնում են տանը և հեռուստացույց են դիտում, փոխանակ գան աղոթաժողովին ուրբաթ երեկոյան: Դուք կարող եք ասել. «Դրանք մկրտականներն են»: Դրանք նաև հոգեգալստականներն են: Անկասկած: Դուք կարող եք Աստծո Խոսքը դնել նրանց առաջ, նրանք չեն ուզենա նույնիսկ նայել դրան: Նրանք հաճույքն ավելի են սիրում, քան Աստծուն: Եթե դու ասես կանանց, որ նրանք չպետք է կտրեն մազերը, միևնույն է կկտրեն: Դրանք ավելի հաճոյասեր են, քան աստվածասեր, աղավաղում են ճշմարտությունը, զրպարտիչ են,

անզուսպ և արհամարհում են արդարներին: Դուք կարող եք աղաղակել. «Բայց դուք աթեիստի մասին եք խոսում»: Ամենևին ոչ: Աստվածապաշտության կերպարանքն ունեն, բայց նրա զորությունը ուրացել են, այն զորությունը, որը կարող է նրանց ազատել ներկա համաշխարհային համակարգից: «Յեռացեք դրանցից»: Ի՞նչ կարևոր է, թե մնացած մարդիկ ի՞նչ են ասում: Դուք, որպես անհատ, պատասխանատու եք Աստծո առջև: Դուք պետք է պատասխան տաք: Կարևոր չէ, թե ինչ է ասում տիկին Այսինչը, կամ տիկին Այնինչը, այս մարդը կամ այն մարդը: Կարևոր չէ, թե ինչ է ասում այս կամ այն քարոզիչը: Այդ գործը ձեր և Աստծո միջև է: Նրանք աստվածապաշտության կերպարանքն ունեն, այսինքն՝ ավանդույթ, բայց ուրանում են դրա զորությունը, ուժը: Այդպիսիներից հեռացեք: Արդյո՞ք այդ օրերում ենք ապրում: Իհարկե:

48 Յայտնության երրորդ գլխում խոսելով եկեղեցու այս շրջանի մասին՝ Յիսուսը վկայեց, թե ինչ է լինելու վերջին օրերում: Նա խոսում է Լավոդիկեի եկեղեցու մասին, որը հարստացել է և գաղջ է. *«Գիտեմ Քո գործերը, որ ո՛չ սառն ես, ո՛չ էլ տաք: Երանի թե սառը կամ տաք լինեիր: Ուրեմն քանի որ գաղջ ես և ո՛չ տաք, ո՛չ էլ սառը, քեզ իմ բերանից պիտի փսխեմ: Որովհետև ասում ես. «Ես հարուստ եմ և ավելի հարստացա. ոչ մի բանի կարոտ չեմ»: Բայց չգիտես, որ դու թշվառ ու ողորմելի, աղքատ, կույր ու մերկ ես»* (Յայտն.3:15-17):

49 Նրանք կարող են աղաղակել և հուզվել գեղեցիկ երգ լսելուց, բայց հեռու են վկայություն և սուրբ կյանք ունենալուց:

50 Ես չեմ ուզում ոչ մեկին վշտացնել, բայց վերջերս մի տեսիլք ունեցա: Ես Աստծո դրախտում էի: Չեմ կարող ձեզ չասել ճշմարտությունը: Թող Աստված օգնի Իր ծառաներին ազնիվ լինել այս բաներում և ասել ճշմարտությունը: Աստվածաշունչն ասում է, որ մարդիկ այդպիսին կլինեն, ուրեմն կլինեն: Եթե Սուրբ Գիրքը ճշգրիտ ձևով խոսում է Լյութերի, հետո՝ Ֆիլադելֆիայի շրջանում Ուեսլեյի մասին, պետք է ճշգրիտ կերպով խոսի նաև Լավոդիկեի մասին և խոսում է: «Յարուստ եմ, բանի կարոտ չեմ»: Մենք կարող ենք միլիոնավոր դոլարներ դնել շինարարության համար: Կարող ենք կառուցել ամենագեղեցիկ եկեղեցիները: Ես դեմ չեմ նման բաներին: Բայց փորձում եմ ցույց տալ, որ երբ պատգամը հասնում է նրանց, նրանք մերժում են ձեզ: Դուք «խելագար» եք, կամ ձեզ ֆանատիկ են համարում: Դուք պետք է հիսուն տարի առաջ ապրեիք: Գուցե մտածեք. «Ես այդպիսի հովիվ չէի ուզենա»: Բայց ուզենաք, թե ոչ, միևնույնն է, նա ձեր հովիվն է: Յեզաբելը չէր ուզում ընդունել, որ Եղիան իր հոգևոր առաջնորդն է, բայց դա այդպես էր: Նա ուղարկված էր որպես օրինակ և պատգամաբեր Իսրայելի ազգին: Այսօր այնքան

զատվել մնացածներից: Դուք շիտակ էիք Խոսքի նկատմամբ: Նորից մի ընկեք այն բաների մեջ, որից հեռացել եք: Դուք շեղվում եք: Մի՛ հանեք ձեր խարիսխը Գողգոթայից: Կառչե՛ք Աստծո Խոսքից: «Այս վեմի վրա կշինեմ իմ եկեղեցին»: Մնացեք դրա մեջ:

78 Դաթանը կարծում էր, որ ուրիշ մարդիկ կարող էին Մովսեսի գործը կատարել: Դա մարդկային հասկացողություն էր, որը փորձում է իր գաղափարները մտցնել Աստծո ծրագրի մեջ: Դա լավ գաղափար էր, բայց դրանից ոչինչ չստացվեց: Երբեք չի ստացվել ու չի էլ ստացվի: Տեսեք Յիսուսին, երբ ասում էր. «Ձեզանից ո՞վ ինձ կմեղադրի մեղքի համար» (Յովh.8:46): Ձեզանից ո՞վ կապացուցի, որ Ես ճշգրիտ կերպով չեմ կատարել այն, ինչ Սուրբ Գիրքը կանխասել էր: Ես հաստատում եմ, որ Մեսիան եմ *«և եթե իմ Յոր գործերը չեմ կատարում, ինձ մի՛ հավատացեք: Իսկ եթե կատարում եմ, թեկուզ ինձ չհավատաք էլ, գոնե գործերին հավատացեք, որպեսզի ճանաչեք ու հավատաք, որ Յայրն Իմ մեջ է, ու Ես՝ Նրա մեջ»* (Յովh.10:37,38): Նրանք չէին կարողանում հավատալ, նրանք ուզում էին շարունակել իրենց սեփական ճանապարհը:

79 Ես չեմ կարծում, որ մարդիկ միտումնավոր են սխալ գործում, որովհետև հրաշալի մարդկանց եմ տեսել հարանվանությունների մեծ եկեղեցիներում: Ավելի շուտ տարօրինակ է տեսնել ամբիոնի մոտ կանգնած մի հոգևորականի, որն իր արդար զայրույթը չի արտահայտում՝ տեսնելով մեր ժամանակի սարսափելի մեղքերը: Այսօրվա եկեղեցու անդամները իրենց փողը օգտագործում են կենդանաբանական այգիներին և զբոսայգիներին աջակցելու համար, բայց մերժում են օգնել միսիոներներին, որոնք Ավետարանը տանում են աշխարհով մեկ: Սովահար միսիոներներ կան, որոնք քարոզում են Ավետարանը և իրենց ոտքերին կոշիկ էլ չունեն: Ոչ մի հարանվանություն չի ուզում հոգալ նրանց համար, որովհետև նրանք Աստծո Խոսքի վրա են հենվում: Յարանվանությունների կողմից աջակցություն ստացած միսիոներները միայն մարդկանց կողմից հաստատված մի խումբ դոգմաներ ունեն: Իսկ ճշմարիտ միսիոներները, որոնք ունեն իրենց ծառայությունը հաստատող նշաններ, պետք է ապավինեն մի խեղճ լվացարարուհու, որը մի կերպ մի քանի ֆրանկ է խնայում նրանց աջակցելու համար: Պատասխանատուները միտումնավոր չեն այդպես վարվում, բայց նրանք կույր են: Յիսուսն արդեն ասել էր, որ նրանք կույր են: Այսօր էլ նույնն է: Յիմա լսեք ինձ: Ես չեմ ուզում որևէ մեկին քննադատել: Ես ձեզ սիրում եմ: Ես նախանձավոր եմ եկեղեցու համար: Յավանաբար «Աստծո ժողովներից» մեկում եմ խոսում: Ես չգիտեմ: Դա ինձ համար կարևոր չէ: Կարծում եմ, որ սա Աստծո եկեղեցի է: Մենք բոլորս պետք

պայմաններին: Այն, ինչ մարդիկ կորցրել են, պատգամը պետք է վերադարձնի նրանց: Ողջ Սուրբ Գրքում վերջին ժամանակների պատգամը համապատասխանել է վերջին ժամանակների պայմաններին: Այսպես պետք է լինի նաև մեր ժամանակներում: Պատգամը մեզ պետք է վերադարձնի սկզբնական Խոսքին, ինչպես այդ արել են մյուս պատգամաբերները իրենց ժամանակներում: Մաղաք. 4-րդ գլուխը մեզ ասում է, որ Նա կդարձնի զավակների հավատքը հայրերին: Մենք այդ ժամանակներում ենք ապրում: Ոչ թե անհատները, այլ առաջնորդներն են ամեն բան խառնաշփոթության վերածում: Դուք ինձ կասեք. «Բրանհամ եղբայր, մենք պետք է տեսնենք, թե արդյոք այս ամենը սուրբգրային է»: Անշու՛շտ, եթե սուրբգրային չէ, ուրեմն ճշմարիտ չէ: Այսօրվա հոգևոր առաջնորդները կարծում են, որ իրենց աշխարհիկ իմաստության խոսքերով և առաջնորդելու չներշնչված ձևով մի փոքրիկ հանճար կստեղծեն, որը կարգի կբերի բոլոր այդ սուրբգրային հատվածները: Բայց հիշեք, որ սատանան էլ ինչ-որ տեղ հանճար է: Մի՞թե նա չմոտեցավ Հիսուսին և նրան փաստարկներ բերեց բոլոր բաների վերաբերյալ: Սատանան նույնիսկ մեջբերեց սուրբգրային համարներ (Մատթ.4:3-11): Սատանան նման բաներում հանճար է: Հիսուսը երբեք չվիճեց նրա հետ, այլ պատասխանեց. «Գրված է», հետո ավելացրեց. «Հեռացիր ինձանից, սատանա»:

77 Տեսեք Կորխին և Դաթանին այն օրերում, երբ Աստված Մովսեսին ուղարկեց պատգամով: Նրանք կարծում էին, թե Մովսեսի պես ուժեղ էին և նրան նման մի բան ասացին. «Սպասիր մի պահ: Դու չափազանց մեծ կարծիք ունես քո մասին, Մովսես: Կարծում ես, որ միակ գլաքարն ես ծովափին, որ երկրագնդի կենտրոնն ես: Կարծում ես, որ միակն ես: Ուզում ենք քեզ հայտնել, որ քեզանից բացի ուրիշ սրբեր էլ կան»: Մովսեսը չէր ասել, որ նրանք սուրբ չեն: Բայց նա հանձնարարություն էր ստացել, որը պետք է կատարեր: Եվ այդ մարդիկ համախմբվեցին Մովսեսի դեմ պայքարելու համար: Աստված Մովսեսին պատվիրեց կանգնել վկայության խորանի մուտքի մոտ: Այդ մարդիկ խնկաման էին տանում, որի մեջ զոհասեղանից վերցրած կրակ կար: Ինչքան էլ հաստատուն լինեին, այդ մարդիկ չէին ճանաչել պատգամը: Եվ Աստված այնպես արեց, որ գետինը բացվեց և նրանց կենդանի կուլ տվեց: Մովսեսին էր Աստված ուղարկել: Մովսեսն էր ընտրվել նրանց ավետյաց երկիր տանելու համար: Բայց նրանք չընդունեցին նրան: Նա չափազանց շիտակ, ուղիղ էր նրանց համար, ինչպես Եղիան էր չափազանց շիտակ, չափազանց խիստ մարգարեների դպրոցի համար և խստորեն հետևում էր Աստծո Խոսքին: Ահա թե ինչու, հոգեգալստականներ, ձեզ պետք եղավ

թանկագին Սուրբ Հոգին և Աստծո Խոսքը պատգամաբեր են եկեղեցու համար, որպեսզի նրան շտկեն և վերադարձնեն Խոսքին: Մենք այդ մասին խոսում ենք, բայց, տեսնում եք, ոչ ոք չի շարժվում: Ամեն ինչ այնքան խճճված է:

51 Ես լսել եմ, որ ինչ-որ մեկը վկայում էր, ասելով՝ «Մեծարեք Նրան»: Բայց ինչպե՞ս եք մեծարում Նրան: Ինչ-որ մեկը նաև ասում էր. «Արթուն կացեք և աղոթեք. իսկ դա նշանակում է. երբ աղոթում ես, մի աչքդ բաց պահիր»: Արթուն մնացեք և աղոթեք նայելով Նրան: Արթուն մնացեք և սպասեք Տիրոջ գալստյանը, հաճախ աղոթեք: Նրանք փոխում են ողջ իմաստը: Ի՞նչ են այդպիսով անում նրանք: Նրանք հնարում են իրենց սեփական ավանդույթը: Իսկ այն, թե Աստված դրան հավանություն տալիս է, թե ոչ, դա նրանց չի հետաքրքրում: Առաջին բանը, որ իմանում եք, այն է, որ նրանք հետևորդների մի փոքրիկ խումբ ունեն, և այդ խումբը հանել են եկեղեցու հիմնական մարմնից:Դա այդպես է: Փոխանակ գան, աղոթեն և լուծում գտնեն, թույլ տալով, որ ողջ մարմինը առաջ շարժվի, նրանք այդպիսի բաներ են անում, անկախ նրանից, դա շինություն բերում է, թե ոչ: Եթե ունեք ճշմարտությունը, ուրեմն մնացեք ճշմարտության մեջ: Դա շատ ճիշտ է: Բայց պետք է, որ այդ ճշմարտությունը աստվածաշնչային լինի:

52 Երբ Սուրբ Հոգին խոսում էր Պողոսի բերանով, Մեսիան էր խոսում: Դա Պողոսը չէր, այլ Քրիստոսը: «Շատ անգամներ ու շատ ձևերով Աստված առաջուց մարգարեների միջոցով մեր հայրերի հետ խոսելով՝ այս վերջին օրերին խոսեց մեզ հետ Որդու միջոցով, որին ամեն բանի ժառանգ դրեց, որի միջոցով աշխարհն էլ ստեղծեց» (Եբր.1:1,2):

53 Ուշադրություն դարձրեք, որ այս Ավետարանի կենտրոնը Քրիստոսն է, այս Խոսքը կենտրոնացած է Քրիստոսի վրա: Եթե Քրիստոսի վրա է կենտրոնացած, Աստված կվկայի, որ դա ճշմարտություն է: Ահա թե ինչու դուք, հոգեգալստականներ, ստացաք Սուրբ Հոգին, ընդդեմ մեթոդական սրբացման: Դուք ստացաք, որովհետև կենտրոնացած էիք Խոսքի վրա: Ահա թե ինչու, մեթոդականներ, դուք սրբացաք, մինչդեռ լյութերականները չէին հավատում սրբացմանը: Դուք հիմնված էիք Խոսքի վրա: Ահա թե ինչու, դուք, լյութերականներ, ստացաք արդարացումը, որովհետև ձեր պատգամաբերը արդարացում էր քարոզում, բողոքելով Հռոմի կաթոլիկ եկեղեցու դեմ, որը հակառակ էր այդ ամենին: Հռոմեացի կաթոլիկները հավատում էին միայն եկեղեցուն: Իսկ դուք վերադարձաք Աստվածաշնչին, դուք այս ճշմարտությունը Աստվածաշնչից վերցրիք և պահեցիք այն: Հետո եկավ Ուեսլեյը մեկ

ուրիշ ճշմարտությամբ, և դուք ընդունեցիք այդ: Ուրեմն, եթե դուք կարող եք ընդունել այդ ճշմարտությունները և տեսնել, որ դա ճիշտ է, ուրեմն ինչու՞ չեք ընդունում ճշմարտությունն ամբողջությամբ, որը հաստատվել է: Յավատացեք ողջ ճշմարտությանը:

[54] Երբ տեսնում ենք այդ պատգամաբերներին, ճանաչում ենք նրանց: Մենք տեսնում ենք Քրիստոսին՝ այդ մեծ Աստված-Մարգարեին, որը մարգարեանում է այն բաների մասին, որոնք կատարվելու են վերջին օրերում: Մոտենում է հունձի ժամանակը: Այս բաները պետք է կատարվեն վերջին օրերում: Մենք գիտենք, թե ինչ հունձի ենք սպասում, որովհետև նայում ենք մի եկեղեցու, որը մի ժամանակ կյանք ուներ, բայց հետ դարձավ, շրջվեց դեպի աշխարհի հաճույքները և դրանից որոշակի փայլ ստացավ: Մի՞թե այդպես չէ:

[55] Թեև պակասեցնում են Խոսքից, ընդունում են այն իրենց ուզած ձևով, այնուամենայնիվ կոչվում են հոգեգալստականներ: Նրանք մկրտում են ում պատահի: Ջուրը չի փրկում մարդուն: Պետք է Յիսուս Քրիստոսի արյունը փրկվելու համար: Ջրի մեջ կյանք չկա: Կյանքը գալիս է արյան բջիջներից: Սրբացումն է անհրաժեշտ կյանքը մաքրելու և մեղքի ցանկությունը սպանելու համար: Այնժամ Սուրբ Յոգին կարող է գալ այդ մաքրված անոթի մեջ և առանձնացնել նրան ծառայության համար: Խորանը սրբացրել է անոթը, բայց ծառայության համար պիտանի է միայն լցվելուց հետո: Դա առանձնացված էր ծառայության համար, իսկ հիմա պետք է ծառայության մեջ դրվի: Սուրբ Յոգին է եկեղեցուն ծառայության մեջ դնում: Ես սիրում էի այս երգը. «Նրանք հավաքված էին վերնատանը և աղոթում էին Իր անունով: Նրանք մկրտվեցին Սուրբ Յոգով, և ծառայելու զորություն տրվեց նրանց»: Եվ երգի վերջում ասվում է. «Այն, ինչ այն ժամանակ Նա արեց նրանց համար, կարող է անել ձեզ համար հիմա»: Սա մարգարեների խոստումն է:

[56] Անդրադառնանք Եսայի մարգարեին: Նա մարգարեացավ վերջին ժամանակների մասին: Նա ասաց, որ ողջ մարմինը լցված կլինի նեխուկներով և խոցերով: Յուրաքանչյուր սեղան լցված կլինի փսխվածքով: *«Ոտքի թաթից մինչև գլուխը ողջ տեղ չկա նրա վրա. հարվածներ և վերքեր և շարավալի խոցեր, չեն մաքրվում ու չեն կապվում և յուղով չեն կակղացվում»* (Ես.1:6): *«Որովհետև բոլոր սեղանները լիքն են պիղծ փսխվածքով, այլևս տեղ չի մնացել»* (Ես.28:8):

[57] Տղամարդիկ և կանայք հաղորդություն են վերցնում, թեև երկու-երեք կանանց կամ երկու-երեք ամուսինների հետ են ապրում: Նրանք ծխում են և ուրիշ նման բաներ անում, բայց դա նրանց չի

իմ ձախ կողմում: Այժմ հսկեք: Դուք տեսել եք միայն, որ Աստված բժշկում է հիվանդներին: Այժմ Նրան մեկ անգամ կտեսնենք ճակատարամարտում: Նա մեծ և հրաշալի է: Յետևեք հարցերին, և տեսեք, թե ինչպես Նա կպատասխանի դրանց:

[71] Երբ մենք հասանք այնտեղ այն առավոտյան, նախագահը հայտարարեց. «Երկու օր առաջ Բրանհամ եղբայրն ինձ ասաց, որ մենք կգնանք մեկ ուրիշ վայր, որովհետև մեզ կներժեն տալ առաջին հյուրանոցի սրահը, որը վարձել էինք: Մի երաժշտական խումբ վարձեց այն, այնպես որ մեզ մերժեցին: Բրանհամ եղբայրն ինձ ճշգրիտ կերպով ասաց, թե մեզանից յուրաքանչյուրը որտեղ է նստելու, և թե ինչ է կատարվելու: Ձեզանից ոմանք չեն կարող ընդունել Բրանհամ եղբոր պատգամը, բայց ես պետք է մի բան ընդունեմ. նա չի վախենում այդ ներկայացնել»: Երբ ես վեր կացա խոսելու, ասացի. «Յիմա, սկսելուց առաջ, ես խնդրում եմ ամեն մարդու, որը համաձայն չէ իմ քարոզչության հետ, որ վերցնի իր Աստվածաշունչը և գա կանգնի իմ կողքին»: Դա ամենալուռ խումբն էր, որ դուք երբևէ տեսել եք: Ես ասացի. «Եթե չեք կարող ընդունել, հանգիստ թողեք ինձ: Եղբայրնե՛ր, ես այստեղ եմ իմ ջանքերը ձեր ջանքերին միացնելու, բայց մենք պետք է վերադառնանք Աստվածաշնչի փաստերին»:

Մի օր մի մարդ ինձ ասաց.

[72] ---- Ինչու՞ կանանց հանգիստ չեք թողնում: Մարդիկ կարծում են, որ դուք Աստծո մարգարե եք:

Ես պատասխանեցի.

---- Ես երբեք ինձ այդպես չեմ կոչել:

Նա պատասխանեց.

[73] ---- Այո՛, բայց մարդիկ այդպես են հավատում: Ինչու՞ չեք դադարում հանդիմանել կանանց և ասել, թե ինչպես պետք է հագնվեն, որ չպետք է մազերը կտրեն և ուրիշ նման բաներ անեն: Ինչու՞ ավելի շուտ նրանց չեք սովորեցնում, թե ինչպես հոգևոր պարգևներ ստանան և գործեն Աստծո փառքի համար:

[74] Ես նրան պատասխանեցի.

[75] ---- Ինչպե՞ս կարող եմ նրանց հանրահաշիվ սովորեցնել, երբ դեռ այբուբենը չգիտեն: Մենք պետք է վերադառնանք հիմքին և այնտեղից սկսենք: Թող Աստված ողորմություն անի մեզ:

[76] Ահա մենք վերջին ժամանակներում ենք: Կարմիր լույսը ազդանշանում է, որ Տիրոջ գալուստը մոտ է: Վերջին ժամանակների պատգամը պետք է համապատասխանի վերջին ժամանակների

կլինեմ»: Ես սա ասում եմ Տիրոջ անունով: Դուք կարող եք հարցնել նրանց, ովքեր այնտեղ են եղել, և ի դեպ, դա նախօրոք ասվել էր ձայներիզի վրա: Հաջորդ օրը հանդիպեցի մի եղբոր, որն այնտեղի մասնաճյուղի ղեկավարն էր և ավետարանիչ: Նրանք ինձ ասացին, որ ես իրենց կհանդիպեմ, և մենք կգնանք նախաճաշելու «Թաուն էնդ քանթրի» կոչվող մի վայրում: Ես ասացի այդ մյուս եղբորը.

65 ---- Դուք աստվածաբանության դոկտոր եք, և մենք հանդիպում ենք ունենալու հովիվների մի խմբի հետ, Չիկագոյի ողջ հովվական միության հետ: Չե՞ք գնա այնտեղ և խոսեք իմ փոխարեն: Ես շատ բան եմ արել ձեզ համար:

Ես միայն փորձում էի նրան:

Նա պատասխանեց.

---- Ո'հ, ես չեմ կարող այդ անել, Բրանհամ եղբայր:

Ես պնդեցի.

66 ---- Ուրեմն ինչու՞: Ես ամեն բան կանեի ձեզ համար: Ինչու՞ չեք ուզում անել սա ինձ համար:

67 ---- Ո'հ, ես չեմ կարող անել դա ձեզ համար, Բրանհամ եղբայր: Նրանք չեն համաձայնի:

Ես ասացի.

68 ----- Գիտե՞ք, թե ինչու: Թույլ տվեք ձեզ մի բան ասել: Որովհետև դուք լավ գիտեք, որ նրանք երկուսով մի հարց-ծուղակ են պատրաստել ինձ համար: Նախանցած գիշեր ես տեսիլքում տեսա, որ մենք այս առավոտ նստած կլինենք այստեղ և այդ ավետարանիչը կմերժի իմ հրավերը:

Ես նրանց հարցրի.

69 ---- Դուք հյուրանոցի ա՞յդ սրահն եք պատվիրել նախաճաշի համար:

Նրանք պատասխանեցին.

---- Այո':

Ես հարցրի.

---- Վարձը վճարե՞լ եք:

Նրանք պատասխանեցին.

---- Այո':

70 ---- Բայց դա ձեզ չի հասնի,--- ասացի ես,--- սա է «Այսպես է ասում Տերը»: Դուք կգնաք մեկ ուրիշ վայր: Ձեր վարձած սրահը կանաչ է, բայց այն սրահը, որտեղ մենք կլինենք, շագանակագույն է: Ես նստած կլինեմ մի անկյունում: Աստծո մի սպասավոր կլինի իմ աջ կողմում, իսկ այս սևամորթ սպասավորը իր կնոջ հետ նստած կլինի

խանգարում եկեղեցի գալ և հաղորդություն վերցնել: Ես կարող էի ավելի խորությամբ ասել դրա վերաբերյալ, բայց պետք է կանգ առնեմ: Այնուամենայնիվ դուք կարող եք կարդալ տողերի արանքում: Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, թե ինչն է անվայել և ինչն է վայելուչ:

58 Այժմ տեսնում ենք, որ այդ բոլոր բաները կատարվում են: Չորս-հինգ տարի առաջ գիտությունը հայտարարում էր, որ կեսգիշերից երեք րոպե է պակաս: Իսրայելը վերադարձել է հայրենիք: Եկեղեցին Լավոդիկեի ժամանակաշրջանում է: Ինչի՞ն ենք մենք սպասում: Մենք սպասում ենք երեկոյան լույսին: Ես ինքս ինձ հարցնում եմ, թե արդյոք կճանաչենք այդ, երբ գա: Թե՞ դա աննկատ կսահեր մեր գլխավերևով, ինչպես անցած ժամանակաշրջաններում: Նրանք դա ճանաչում էին, երբ արդեն չափազանց ուշ էր: Հիշեք, որ այդ կրոնավորներն էին սպանում իրենց մոտ ուղարկված մարգարեներին: Հիսուսն այդպես ասաց. *«Վա'յ ձեզ, դպիրներ ու փարիսեցինե'ր, կեղծավորնե'ր, որ շինում եք մարգարեների տապանները ու զարդարում արդարների գերեզմանները: Եվ ասում եք. «Եթե մեր հայրերի օրոք մենք լինեինք, նրանց հետ մարգարեների արյունին մասնակից չէինք լինի»: Ուրեմն դուք ձեր մասին վկայում եք, որ մարգարեներին սպանողների որդիներն եք»* (Մատթ. 23:29-31): Հիսուսն ասաց. «Դուք, կեղծավորներ, զարդարում եք մարգարեների գերեզմանները, և ձեր հայրերն են նրանց այնտեղ դրել»: Հաջորդ սերունդը կառուցում էր նրանց գերեզմանները: Նայեք Հռոմի կաթոլիկ եկեղեցուն: Նրանք զարդարում են սուրբ Պատրիկի և Ժաննա դ'Արկի գերեզմանները: Նրանք սպանեցին այդ կնոջը: Կրակի վրա այրեցին որպես կախարդուհու, որովհետև հոգևոր էր և տեսիլքներ էր տեսնում: Երկու հարյուր տարի հետո նրանք գերեզմանից հանեցին այդ անող քահանաների դիակները և որպես պատիժ շպրտեցին գետը, որովհետև հասկացան, որ նա Աստծո ծառա է եղել: Բայց նրա կենդանության ժամանակ չգիտեին այդ: Լույսն անցավ նրանց գլխավերևով, և նրանք չճանաչեցին այդ: Նրանք չիմացան, որ Հիսուսն Աստծո Որդին է, մինչև Նա մահացավ, թաղվեց և հարություն առավ: Մի՞թե դրա համար չէր Պետրոսը մեղադրում նրանց Պենտեկոստեի օրը: *«Ո'վ Իսրայելացի մարդիկ, այս խոսքերը լսեցե'ք. Հիսուս Նազովրեցուն, այն մարդուն, որ Աստծո կողմից զորություններով, հրաշքներով ձեր մեջ ցույց էր տրվել, որոնք Աստված կատարեց ձեր մեջ Նրա ձեռքով, ինչպես դուք էլ գիտեք, Նրան, ով Աստծուց սահմանված խորհրդով ու կանխագիտությամբ մատնված էր,--- առաք և անօրենների ձեռքով փայտի վրա մեխելով սպանեցիք»* (Գործք 2:22,23):

59 Մենք տեսնում ենք Նրա վերադարձի կարմիր ազդանշանի

լույսը: Ամեն: Մենք հասել ենք վերջին: Այդ առկայծող կարմիր ազդանշանը ամեն տեղ է: Ամեն տեղ գրված է՝ «Իքաբոդ»: Ժամանակը լրացել է: Ժամանակը հասել է վերջին: Գիտությունը հասել է վերջին: Հիմա այնպիսի բան են հնարել, որ կարող է ողջ աշխարհը պայթեցնել: Քաղաքակրթությունը այն մակարդակին է հասել, որ մարդիկ այլևս իրենց քաղաքակրթված ձևով չեն պահում: Կարո՞ղ եք պատկերացնել մի տղամարդու, որն ուզում է բիտնիկ լինել՝ երկար այտամորուքներով, կոնքերին իջած տաբատով և անգործ թափառելով դպրոցների և համալսարանների բակում: Դրանից հետո ուրիշ ի՞նչ կարող է լինել. եթե դեռևս կարող է:

60 Այսօր այն հյուրանոցում, որտեղ ես մնում եմ, մի մայր էր պառկած դրսում, սառը քամու տակ: Նրա հագուստները այնքան քիչ էին, որ նույնիսկ բավարար չէին հրացանի մեջ խցկան դնելու համար: Նրա ամուսինն էլ պառկած էր այնտեղ նույն վիճակով: Մի՞թե կարծում են, որ իրենց մարմինը այնքան գեղեցիկ է, որ պետք է բացարձակապես ողջ աշխարհին ցույց տալ: Չե՞ք հասկանում, որ դա սատանայից է: Դա իրոք այդպես է: Պետք է միայն խելագար լինել հասարակության մեջ հանվելու համար: «Լեգիոնն» այդպես էր վարվում, որովհետև խելագար էր (Մարկ.5:1-15): Այսօր կա նույն բանը, բայց դա անվանում են «ոճ» կամ «նորաձևություն»: Դա անվանում են «ժամանակակից լինել»: Մենք դրան անվանում ենք «սատանա»: Ես կարող եմ դա Աստվածաշնչով ապացուցել: Դա դիվահարություն է: Դա ոչ թե սատանայի կողմից ճնշում է, այլ դիվահարություն, սատանան իշխում է ձեզ վրա: Դա այդպես է: Եթե ուզում ես դրա մասին նրանց հետ խոսել, նրանք բարկանում են և չեն ուզում ոչ մի գործ ունենալ ճշմարտության հետ: Ո՛չ, նրանք իրենց սեփական գաղափարներն ունեն, որովհետև այն դիարաններում, որտեղ նրանք կրոն են խաղում, երբեք այդ մեղքերը չեն հանդիմանվում: «Սեքսուալ գրավչությունը» կիրառվում է դպրոցներում և եկեղեցիներում: Հովիվները չեն համարձակվում նրանց հանդիմանել դրա համար: Հազվագյուտ են նրանք, ովքեր մերժում են այդ մեղքը: Մի օր լսեցի, որ մի հովիվ ասում է, որ հնարելով այդ կապույտ ներկը աչքերի համար և կարմիր շրթներկը, գեղեցկացրել են աշխարհը: Ով էլ որ լինի այդ հայտարարությունն անող սպասավորը, նա կարիք ունի գնալու խաչի մոտ: Դա կատարյալ ճշմարտություն է: Աստվածաշունչը դատապարտում է նման բաները:

61 Մի քույր լաց լինելով եկավ մեզ մոտ: Նա երկար, հավաքած մազեր ուներ: Մի խումբ հոգեգալստականներ նրան ասել էին. «Ձեր պահեստային անվադողը իջել է»՝ այսպիսով ծաղրելով նրա մեծ

մազափունջը: Նրան ասել էին, որ ինքը մազերը պետք է կտրի, որովհետև ըստ Եսայի 5-րդ գլխի, Աստվածաշունչն ասում է, որ ինքը լուսնաձև սկավառակներ ունի: Ինչպե՞ս կարող է Աստվածաշունչը նման բան ասել: Կինը աննորմալ բան է անում, երբ մազերը կտրում է, և նույնիսկ չի կարելի ապրել նրա հետ: Բայց նա ապացուցում է, որ նա պատվում է իր գլուխը, երբ երկար մազեր է կրում: Ի՞նչ է կատարվում մեր հոգեգալստական կանանց հետ: Դուք չափից դուրս շատ նայեցիք հեռուստացույց: Չափից դուրս շատ նայեցիք աշխարհին, և Աստծո Խոսքը չի թափանցել ձեր մեջ: Աստվածաշունչն է այդ ասում, ոչ թե ես:

62 Վերջերս երբ խոսում էի կարճատաբատ հագնող կանանց մասին, մի կին ինձ ասաց. «Ես տաբատ եմ հագնում»: Ես ասացի. «Ավելի վատ. Աստվածաշունչն է այդ ասում, իսկ Աստվածաշունչը չի կարող փոխվել»: Դուք ինձ կասեք. «Մկրտականներն են այդպես վարվում»: Ո՛հ, ո՛չ, դրանք հոգեգալստականներն են: Ես ձեզ եմ դիմում: Ի՞նչ է կատարվում: Մի ծեր քարոզիչ, իմ ընկերներից մեկը, սովորություն ուներ երգելու. «Մենք իջեցնում ենք պարիսպները, մենք իջեցնում ենք պարիսպները, փոխզիջման գնում մեղքի հետ: Մենք իջեցնում ենք պարիսպները, և ոչխարները դուրս են գալիս, իսկ ինչպե՞ս են մտնում այծերը: Ի՞նչ է պատահել: Դուք իջեցրել եք Աստծո Խոսքի պարիսպները»:

63 Հիշե՛ք, որ սկզբում Աստծո ծրագիրն էր զորացնել Իր եկեղեցին Իր Խոսքով: Երբ Եվան տրամաբանեց և ասաց. «Մի՞թե սա տրամաբանական չէ: Այսպես էլ կարող եմ ապրել», և հարցը փակվեց: Այդ պատճառով կնոջն արգելվեց քարոզիչ լինել: «Թողեք, որ պարիսպներն իջնեն»: Այդ արմատները սկսել են աճել հոգեգալստականների մոտ: Սուրբգրային ոչ մի հատված չի արդարացնում դա: Դուք ստանում եք նույն խառնաշփոթությունը, որը սկզբում Եվան բերեց Եդեմի պարտեզ: Ոչ ոք չի կարող հակառակվել Աստծո Խոսքին: Ես մարտահրավեր եմ նետում ամեն մարդու, որն ուզում է հերքել «օձի սերնդի» վերաբերյալ ուսմունքը: Շատերն են առարկել դրա վերաբերյալ, և ես հրավիրել եմ մարդկանց գալ և պարզ խոսել ինձ հետ դրա վերաբերյալ, բայց ոչ ոք չեկավ:

64 Չիկագոյի հավաքույթի ժամանակ վերջերս (կարող եք ձայներիզը լսել) նրանք կարծում էին, որ ինձ կարող են ծուղակի մեջ գցել: Այնտեղ գտնվում էր ողջ Չիկագոյի ողջ հովվական միությունը: Երկու գիշեր առաջ Տերն ինձ արթնացրել էր և ասել. «Գնա կանգնիր պատուհանի մոտ»: Ես այդպես էլ արեցի: Դրսում փոքրիկ էր: Տերը շարունակեց. «Նրանք ծուղակ են պատրաստել քեզ համար նախաճաշի հավաքույթի ժամանակ: Չվախենաս, ես քեզ հետ